

C. Tabela wyroków Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

WYROKI SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE – XVII WYDZIAŁ – SĄD OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW (SOKiK) SYGNATURY XVII AmE			
Sygnatura Data wyroku Data decyzji Sentencja wyroku (bez rozstrzygnięcia o kosztach procesu)	Zagadnienie prawne w sprawie	Podstawa prawna rozstrzygnięcia (SOKiK)	Tezy wybrane z uzasadnienia orzeczenia
<p>XVII AmE 157/09 20.4.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.7.2009 r.</p> <p>Zmiana decyzji – obniżenie wysokości korekty rocznej</p>	Ustalenie korekty kosztów osieroconych	<p>art. 30 ust. 1 w zw. z art. 27 ust. 3 i 4 ustawy KDT</p> <p>art. 30 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy KDT</p>	<p>1. Kosztami osieroconymi są wydatki wytwórcy niepokryte przychodami uzyskanymi ze sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych wyłącznie na rynku konkurencyjnym po przedterminowym rozwiązaniu umowy długoterminowej, wynikające z nakładów poniesionych przez tego wytwórcę do dnia 1 maja 2004 r. na majątek związany z wytwarzaniem energii elektrycznej.</p> <p>2. Fakt przynależności do grupy kapitałowej nie oznacza automatycznie, że wszystkie transakcje realizowane wewnątrz grupy nie są oparte na zasadach wolnego rynku, chociaż bezsprzecznie, powiązanie kapitałowe daje możliwość oddziaływania na sferę autonomii poszczególnych podmiotów. Należy przy tym mieć na względzie, że ingerencja w sferę autonomii poszczególnych podmiotów miałaby uzasadnienie, gdyby dawało to korzyści całej, hipotetycznej, grupie kapitałowej, a nie jedynie wywoływało skutki wewnętrzne.</p> <p>3. Należy podkreślić, że faktyczna wysokość zobowiązania może być różna od wysokości utworzonej rezerwy, gdyż rezerwa z zasady opiera się na wielkości szacowanej. Powstanie zobowiązania, na które uprzednio utworzono rezerwę, zmniejsza rezerwę. Niewykorzystane rezerwy, wobec zmniejszenia lub ustania ryzyka uzasadniającego ich utworzenie, zwiększają na dzień, na który okazały się zbędne, odpowiednio pozostałe przychody operacyjne, przychody finansowe lub zyski nadzwyczajne (art. 35d ust. 3 i 4 ustawy o rachunkowości).</p>
<p>XVII AmE 34/10 12.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 3.11.2009 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p> <p>utrzymany w mocy wyrokiem SA 31.1.2013 r. VI ACa 1066/12</p>	Zawarcie umowy o przyłączenie farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej	<p>Art. 7 ust. 1 i 3 PE</p>	<p>1. Sam zamiar wybudowania farmy wiatrowej, którą Zainteresowany planuje następnie przyłączyć do sieci powodowej Spółki, uzasadnia tylko i wyłącznie żądanie określenia i wydania warunków technicznych zamierzonego przyłączenia, wskazanych w art. 7 ust. 3a PE.</p> <p>2. Natomiast sam fakt wydania przez przedsiębiorstwo energetyczne przedmiotowych warunków nie upoważnia do przyjęcia, że w rzeczywistości istnieją techniczne i ekonomiczne możliwości przyłączenia, nie przesądza o ich istnieniu. Warunki przyłączenia określają bowiem jedynie techniczne aspekty, jakie muszą zostać spełnione, by przyłączenie do sieci było możliwe. Nie przesądza jednak o istnieniu faktycznej, technicznej możliwości dokonania tego przyłączenia, a tym bardziej o istnieniu warunków ekonomicznych.</p>

<p>XVII AmE 38/10 25.9.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2009 r.</p> <p>Zmiana decyzji – obniżenie kary pieniężnej</p>	<p>Kara pieniężna za niedotrzymanie warunków koncesji.</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 12 PE art. 56 ust. 6 PE § 97 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r.</p>	<p>1. Przedsiębiorca prowadził obrót paliwami ciekłymi wiedząc, że działalność wykonuje niezgodnie z wymogami obowiązującego prawa, a w szczególności uregulowaniami dotyczącymi ochrony środowiska oraz przepisami przeciwpożarowymi, co należy zakwalifikować jako czyn o znacznej szkodliwości.</p> <p>2. Przepisy prawa nie nakładają na Przedsiębiorcę obowiązku zamontowania konkretnych instalacji, które będą zabezpieczały przed emisją par produktów naftowych I klasy do powietrza atmosferycznego. Tym samym istotnym jest jedynie, aby urządzenia spełniały swoją funkcję ochronną.</p> <p>3. [...] należy wziąć pod uwagę, iż w październiku 2007 r. Przedsiębiorca zastosował się do wymogów prawa. Naruszenie zarzucane powodowi trwało zatem znacznie krócej, niż przyjął pozwany, co musiało mieć wpływ na zmniejszenie wymiaru kary.</p>
<p>XVII AmE 44/10 24.4.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 7.1.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej</p>	<p>Art. 8 ust. 1 PE Art. 6 ust. 3, 3a, 3b PE Art. 105 § 1 KPA</p>	<p>1. Istotą przedmiotowej sprawy [o rozstrzygnięcie sporu] jest bowiem okoliczność wstrzymania dostaw energii, takim przypadkiem w ocenie Sądu nie jest natomiast dostarczanie energii w ilości mniejszej niż oczekiwana przez powoda.</p> <p>2. [...] dopiero w sytuacji całkowitego wstrzymania dostaw energii o określonej w umowie mocy, po dokonaniu przyłączenia i zawarciu przez powoda z przedsiębiorstwem energetycznym umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji lub też umowy kompleksowej byłoby uzasadnione wydanie rozstrzygnięcia w trybie art. 8 ustawy Prawo energetyczne.</p>
<p>XVII AmE 46/10 14.9.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 21.12.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nieuzasadnione wstrzymanie dostaw energii elektrycznej</p> <p>Kompetencje Prezesa UKE w zakresie rozstrzygania sporów</p> <p>Zakres kognicji SOKiK</p>	<p>art. 6 ust. 3a PE art. 8 ust. 1 PE</p>	<p>1. [...] rolę Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozstrzygnięcie o stosunkach własnościowych i wynikających z nich wzajemnych roszczeń stron. Sprawa z odwołania od decyzji Prezesa URE wszczynana postępowanie pierwszoinstancyjne, merytoryczne, ale tylko w zakresie sporu podlegającego kompetencji Prezesa URE.</p> <p>2. Prezes URE jest zatem władny rozstrzygać w drodze decyzji administracyjnych wyłącznie w tych sprawach spornych, w których konkretnemu żądaniu wnioskodawcy odpowiada publicznoprawny obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego.</p>

<p>XVII AmE 49/10 25.1.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2009 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej na przedsiębiorcę za naruszenie obowiązków wynikających z koncesji</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 12 PE art. 37 ust. 1 pkt 5 PE</p>	<p>1. [...] naruszenie przepisów powołanego powyżej rozporządzenia nie jest naruszeniem szczególnego obowiązku działalności objętej koncesją w rozumieniu art. 37 ust. 1 pkt 5. Warunek 2.2.3 nie zawiera dodatkowej konkretyzacji tego obowiązku, a ten obowiązek, którego naruszania zarzuca pozwany, wynika bezpośrednio z przepisu prawa i tym samym stwierdzone naruszenie powódki nie podlega karze na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 Pe.</p> <p>2. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 października 2011 r. sygn.akt III SK 18/11 opowiedział się za samoistnością źródła nałożonego obowiązku wymagającego jego konkretyzacji w sposób bardziej szczegółowy, niż można to wyinterpretować z obowiązujących w danej dziedzinie uregulowań, które wynikać ma bezpośrednio z koncesji aby w dalszej kolejności móc zastosować przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 Pe. W ocenie Sądu, odmienna interpretacja tego przepisu doprowadziłaby do sytuacji w której dowolne uchybienie jakimkolwiek przepisowi prawa stanowiłoby podstawę dla nakładania kar pieniężnych na przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 56 ust. 1 pkt 12 Pe.</p>
<p>XVII AmE 53/10 1.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 10.12.2009</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zasady kształtowania opłaty za przyłączenie OZE (farmy wiatrowej) do sieci.</p> <p>Zakres kognicji SOKiK</p>	<p>art. 7 ust. 1 i 3 art. 8 ust. 1 PE</p>	<p>1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie, a zatem nie tylko z odbiorcą, lecz również z wytwórcą energii elektrycznej.</p> <p>2. [...] ustawodawca odróżnia przyłączenie podmiotu żądającego takiego przyłączenia do sieci elektroenergetycznej od budowy i rozbudowy sieci, chociażby budowa lub rozbudowa tej sieci była konieczna na potrzeby przyłączenia.</p> <p>3. Sąd podziela utrwalony w orzecznictwie pogląd o nieskuteczności powoływania się na naruszenie przepisów postępowania administracyjnego w postępowaniu przed SOKiK. W szczególności tego typu zarzuty nie mogą stanowić samoistnej podstawy uchylenia decyzji.</p>
<p>XVII AmE 57/10 4.1.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p> <p>utrzymany w mocy wyrokiem SA 4.10.2012 r. VI ACa 522/12</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej na przedsiębiorcę za naruszenie obowiązków wynikających z koncesji .</p>	<p>Art. 56 PE</p>	<p>1. Prawo Energetyczne nie uzależnia odpowiedzialności za naruszenie warunku koncesji od możliwości przypisania koncesjonariuszowi winy umyślnej lub winy nieumyślnej</p> <p>2. Odpowiedzialność z tytułu wprowadzenia do obrotu paliwa niespełniającego wymogów jakościowych spoczywa na podmiocie gospodarczym prowadzącym sprzedaż paliwa, który świadomie przyjął na siebie prawa i obowiązki wynikające z działalności koncesjonowanej (...).</p>

<p>XVII AmE 60/10 29.5.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 23.12.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej na przedsiębiorcę za naruszenie obowiązków wynikających z koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. Przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne stanowi samodzielną podstawę do wymierzenia kary przedsiębiorcy za niedochowanie obowiązków udzielonej koncesji i nie wymaga wykazania zawinonego działania lub zaniechania przedsiębiorcy.</p> <p>2. Przedsiębiorca ma pełną swobodę wyboru działań, które podejmie w celu wywiązania się z obowiązków koncesyjnych, gdyż Prezes nie określa jakie działania powinien przedsiębiorca podjąć w tym zakresie. Wypełnienie postanowień określonych w warunkach wykonywania działalności objętej koncesją jest podstawowym obowiązkiem koncesjonariusza i nie stanowi rzeczy niemożliwej, bowiem organ koncesyjny warunki te określa w granicach i na podstawie obowiązujących przepisów prawa.</p>
<p>XVII AmE 62/10 29.5.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 28.12.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej za niezrealizowanie obowiązku zakupu ciepła</p>	<p>Art. 56 w zw. z art. 9a ust. 8 (do 30.06.2007 r.) obecnie – art. 9a ust. 7 PE</p>	<p>1. Do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 8 Prawa energetycznego konieczne jest osiągnięcie określonego udziału energii zakupionej ze skojarzonych źródeł energii przyłączonych do sieci w rocznej sprzedaży energii.</p> <p>2. Prezes jest nie tylko uprawniony, ale wręcz zobowiązany do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który popełni jedno z wymienionych w tych przepisach przewinień. W świetle treści tego przepisu nie ma podstaw do ustalenia, że zastosowanie kary jest uwarunkowane zawinionym zachowaniem przedsiębiorcy. Zatem art. 56 ust. 1 stanowi samodzielną podstawę do wymierzenia kary, a odpowiedzialność danego podmiotu nie jest oparta na zasadzie winy, lecz na zasadzie bezprawności działania czy zaniechania.</p>
<p>XVII AmE 69/10 17.4.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.1.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zawarcie umowy o świadczenie usług dystrybucji w zakresie sposobu zamawiania i rozliczania mocy energii elektrycznej</p>	<p>Art. 8 ust. 1 PE</p>	<p>1. Uprawnienie Prezesa URE do ukształtowania w drodze decyzji administracyjnej warunków umowy odnosi się do umów jeszcze nie zawartych, ale nie ogranicza się tylko do sytuacji kwestionowania obowiązku zawarcia umowy, bowiem uprawnienie to rozciąga się również na sytuacje, w których strony nie mogą uzgodnić treści przyszłej umowy</p> <p>2. Skoro więc sprzedawca, z akceptacją przedsiębiorstwa przesyłowego, stosował w rozliczeniach ze wszystkimi odbiorcami sumaryczne zamawianie mocy na trzy ciągi, to w sytuacji zmiany sprzedawcy, w celu urzeczywistnienia zasady równości należy uznać, że przedsiębiorstwo dystrybucyjne winno dalej stosować taką samą zasadę sumarycznego zamawiania mocy dla wszystkich ciągów jak i rozliczeń mocy.</p> <p>3. W przypadku gdy odbiorca jest zasilany z kilku miejsc dostarczania i posiada układ pomiarowo-rozliczeniowy sumujący, zasady rozliczeń za usługi dystrybucji określa umowa, co oznacza, że skoro strony w dalszym ciągu łączy umowa o agregacji danych pomiarowych umożliwiająca zastosowanie rozliczeń w sumującym układzie pomiarowo-rozliczeniowym, to możliwe jest sumaryczne zamawianie i rozliczanie mocy.</p>

<p>XVII AmE 70/10 5.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 15.1.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zawarcie umowy przyłączenia farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej</p> <p>Kompetencje Prezesa URE</p>	<p>Art. 8 ust. 1 PE</p>	<p>1. Przez brak technicznych warunków przyłączenia można uznać tylko taką przeszkodę w budowie lub rozbudowie sieci, której nie da się usunąć mimo podejmowanych w tym celu starań.</p> <p>2. Przepis art.7 ust.1 PE nakłada na przedsiębiorcę energetycznego publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy przyłączeniowej w przypadku spełnienia wymaganych ustawowo przesłanek. Jednocześnie przedsiębiorstwo energetyczne obowiązane jest do zapewnienia realizacji i finansowania budowy i rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączenia podmiotów ubiegających się o przyłączenie. Na powódzie ciąży również obowiązek utrzymywania zdolności urządzeń, instalacji i sieci do realizacji przesyłu energii w sposób ciągły i niezawodny przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych.</p> <p>3. Prezes URE władny jest do wydawania konstytutywnych decyzji administracyjnych wyłącznie w sprawach spornych, w których konkretnemu żądaniu wnioskodawcy odpowiada publicznoprawny obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego, wynikający z normy prawnej o charakterze ustawowym.</p>
<p>XVII AmE 82/10 26.7.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 26.2.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Odmowa przyłączenia OZE (farmy wiatrowej) do sieci</p>	<p>art. 7 ust. 1 i 3 PE</p>	<p>1. Przedsiębiorstwo energetyczne ma publicznoprawny obowiązek przyłączenia danego podmiotu do sieci, jednakże nie jest to obowiązek bezwzględny, albowiem powstaje dopiero wówczas, gdy wypełnione zostaną przesłanki określone w powołanych przepisach [art. 7 ust. 1 i 3 P.e.]</p> <p>2. Przepisy prawa nie określają jakie kryteria w zakresie ustalenia kolejności przyłączania farm wiatrowych powinny być brane pod uwagę.</p>
<p>XVII AmE 83/10 17.7.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna za niewykonanie obowiązku przedstawienia świadectw pochodzenia do umorzenia</p>	<p>art. 9a ust. 1 PE art. 56 ust. 1 pkt 1a PE</p>	<p>1. Nieprzekraczalnym terminem uiszczenia wymaganej przepisami Prawa energetycznego opłaty zastępczej jest data 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy. Termin ten ma więc charakter materialnoprawny, nie dotyczy bowiem kwestii dokonania czynności procesowej, tylko wykonania nałożonego przez prawo materialne obowiązku. Z kolei uchybienie terminu materialnego wywołuje skutek prawny wygaśnięcia praw lub obowiązków o charakterze materialnym.</p> <p>2. Art. 56 ust. 1 [PE] stanowi samodzielną podstawę do wymierzenia kary, a odpowiedzialność danego podmiotu nie jest oparta na zasadzie winy, lecz na zasadzie bezprawności działania czy zaniechania.</p> <p>3. Przedsiębiorca otrzymujący koncesję na obrót energią elektryczną musi gwarantować, że będzie działał zgodnie z przepisami Prawa energetycznego regulującymi jego działalność, w tym obligatorjnie wypełniał wszystkie nałożone na niego ustawą obowiązki przez cały okres prowadzenia działalności koncesjonowanej. Podkreślenia wymaga, iż słaba kondycja finansowa nie zwalnia Przedsiębiorcy z realizacji tych obowiązków, a nawet ich terminowej realizacji.</p>

<p>XVII AmE 84/10 19.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.6.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna za nieprzedstawienie do umorzenia świadectw pochodzenia</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 9a ust. 1 PE</p>	<p>Oceny stopnia zawinienia dokonywać należało przy uwzględnieniu okoliczności, że powód prowadzi koncesjonowaną działalność gospodarczą polegającą na obrocie energią elektryczną, w związku z czym zobowiązany jest do dołożenia należytej staranności w celu prawidłowego wypełniania swoich obowiązków (art. 355 § 2 kc). Powód nie wskazał żadnych racjonalnych okoliczności, które usprawiedliwiłyby opóźnienie we wniesieniu opłaty zastępczej, a co za tym idzie zmniejszyły stopień jego zawinienia. Za taką okoliczność nie można bowiem uznać największych nawet kłopotów finansowych przedsiębiorstwa, które nie mogą mieć wpływu na realizację publicznoprawnych zobowiązań przedsiębiorcy.</p>
<p>XVII AmE 85/10 30.5.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna za nieprzedstawienie do umorzenia świadectw pochodzenia</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 1a ustawy w zw. z art. 9a ust. 1 PE</p>	<p>1. Brzmienie art. 56 ust. 1 pkt 1a ustawy – Prawo energetyczne przesądza, że P. jest nie tylko uprawniony, ale wręcz zobowiązany do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie wypełni ustawowego obowiązku. W świetle treści tego przepisu nie ma podstaw do ustalenia, że zastosowanie kary jest uwarunkowane winnym zachowaniem przedsiębiorcy. Zatem art. 56 ust. 1 stanowi samodzielną podstawę do wymierzenia kary, a odpowiedzialność danego podmiotu nie jest oparta na zasadzie winy, lecz na zasadzie bezprawności działania czy zaniechania.</p> <p>2. zła sytuacja finansowa Przedsiębiorcy nie zwalnia go z odpowiedzialności za niewywiązanie się z ciężącego na nim obowiązku. Przedsiębiorca powinien bowiem tak zarządzać swoim majątkiem, aby wygospodarować odpowiednie środki na pokrycie zobowiązań natury publicznoprawnej.</p> <p>3. Przedsiębiorca otrzymujący koncesję na obrót energią elektryczną musi gwarantować, że będzie działał zgodnie z przepisami Prawa energetycznego regulującymi jego działalność, w tym obligatoryjnie wypełniał wszystkie nałożone na niego ustawą obowiązki. Podkreślenia wymaga, iż słaba kondycja finansowa nie zwalnia Przedsiębiorcy z realizacji tych obowiązków.</p>
<p>XVII AmE 103/10 17.4.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p> <p>utrzymany w mocy wyrokiem SA 31.1.2013 r. VI ACa 1201/12</p>	<p>Kara pieniężna za niewywiązanie się z obowiązku zakupu oferowanej energii elektrycznej</p>	<p>Art. 56 w zw. z art. 9a ust. 8 (do 30.06.2007 r.) obecnie – art. 9a ust. 7 PE</p>	<p>Prezes URE wymierzając karę dla E. Sp. z o.o. słusznie kierował się treścią art. 56 ust. 2a pkt 3 ustawy Prawo energetyczne w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2007r., w myśl którego wysokość kary pieniężnej w przypadku nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 8 ustawy Prawo energetyczne nie może być niższa niż kwota uzyskana z iloczynu średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu w poprzednim roku kalendarzowym i różnicy pomiędzy ilością oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, wynikającą z obowiązku zakupu w danym roku, a ilością zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła w danym roku.</p>

<p>XVII AmE 115/10 19.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 26.5.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna za niezłożenie sprawozdania kwartalnego</p>	<p>Art. 33 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych</p>	<p>1. W świetle uregulowania art. 33 ust. 1 pkt 8 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych P. jest zobligowany do nałożenia kary pieniężnej w razie stwierdzenia niezłożenia w terminie sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy, w myśl do którego sprawozdanie powinno zostać złożone do Prezesa P., jak również do A., czyli faktycznie w sytuacji nie wywiązania się z określonego w tym przepisie obowiązku.</p> <p>2. Zarzuty naruszenia przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu prowadzonym przed P. nie mogą być skutecznie podnoszone w postępowaniu przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów.</p>
<p>XVII AmE 119/10 27.3.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 15.4.2010 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p> <p>utrzymany w mocy wyrokiem SA 19.12.2012 r. VI ACa 933/12</p>	<p>Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej</p>	<p>art. 6 ust. 3c PE</p>	<p>W ocenie sądu powód zasadnie zarzucił w odwołaniu od decyzji, że przepis art. 6 ust. 3c stanowi o niestosowaniu procedury wstrzymania dostaw ciepła w stosunku do <u>obiektów</u> służących obronności państwa a nie do podmiotu będącego stroną umowy o dostawę ciepła, którą niewątpliwie był powód. Mając powyższe na uwadze, wobec nieustalenia przez Prezesa Urzędu, kto jest właścicielem urządzeń wężła ciepłowniczego usytuowanego przy ulicy w R., co było niezbędne do oceny, czy jest to obiekt wojskowy i czy ma zastosowanie odstępstwo od zasady wyrażonej w art. 6 ust. 3 a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne należało zaskarżoną decyzję uchylić na podstawie art. 479⁵³ § 2 kpc.</p>
<p>XVII AmE 122/10 2.8.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.4.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostarczenia energii elektrycznej</p>	<p>6 ust. 3a PE 491 § 1 KC</p>	<p>1. Zdaniem Sądu z całą pewnością nie można uznać umieszczenia w wezwaniu, zagrożenia skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, za zagrożenie odstąpienia od umowy.</p> <p>2. [...] przy ocenie czy zaszły przesłanki wstrzymania dostaw energii nadzy ocenić, czy przedsiębiorstwo energetyczne dochowało aktów należytej staranności, co ma na celu głównie ochronę interesów odbiorców energii elektrycznej.</p> <p>3. To na przedsiębiorcy jako profesjonalnym uczestniku obrotu spoczywał obowiązek weryfikacji, czy zaistniały wszystkie przesłanki umożliwiające zgodne z prawem wstrzymania dostaw energii elektrycznej.</p>
<p>XVII AmE 123/10 2.8.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.4.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostarczenia energii elektrycznej</p>	<p>6 ust. 3a PE 491 § 1 KC 118 KC</p>	<p>1. Nie przeprowadzając już wywodów na temat tego, czy żądanie uznania wstrzymania dostaw energii elektrycznej jest roszczeniem o charakterze cywilnoprawnym i majątkowym i czy w związku z tym zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego dotyczące terminów przedawnienia (w opinii Sądu przepisy te nie znajdują w przedmiotowej sprawie zastosowania), podkreślić należy, że w niniejszej sprawie nie mamy z całą pewnością do czynienia z roszczeniem o charakterze okresowym.</p> <p>oraz tezy nr 2. i 3. jak w AmE 122/10</p>

<p>XVII AmE 124/10 15.5.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2009 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p> <p>utrzymany w mocy wyrokiem SA 4.6.2013 r. VI ACa 1427/12</p>	<p>Kara pieniężna za niewywiązanie się z obowiązku zakupu oferowanej energii elektrycznej</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 1 w zw. Z art. 9a ust. 8 PE (do 30.06.2007 r.) – obecnie – art. 56 PE w zw. z art. 9a ust. 7 PE</p>	<p>1. Do kar nakładanych na podstawie prawa energetycznego, winno się stosować przez analogię zasady intertemporalne stosowane w prawie karnym.</p> <p>2. Przenosząc powyższe na grunt prawa energetycznego, jeżeli czyn objęty postępowaniem jest zagrożony pod rządami nowej ustawy łagodniejszą sankcją, należy stosować nową ustawę. Gdy pod rządami nowej ustawy czyn nie jest już zagrożony żadną sankcją, sankcji nie można zastosować.</p>
<p>XVII AmE 126/10 25.7.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 22.6.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołanie</p>	<p>Odmowa wznowienia postępowania w sprawie dotyczącej braku zgody na zawarcie umowy o przyłączenie do sieci ciepłowniczej.</p>	<p>art. 145 KPA Art. 148 KPA Art. 149 § 3 KPA</p>	<p>1. Brak podania przyczyny wznowienia czyni niezasadnym powoływanie się przez Prezesa URE na okoliczność uchybienia terminu na wniesienie przedmiotowego wniosku, bowiem termin jest liczony od momentu dowiedzenia się przez stronę o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia.</p> <p>2. Tylko w przypadku ujawnienia, iż podanie o wznowienie nie wskazuje przesłanek przewidzianych w art. 145 § 1 k.p.a. bądź nie zachowany został termin do jego złożenia przewidziany w art. 148 k.p.a. organ administracji może na podstawie art. 149 § 3 k.p.a. wydać decyzję odmawiającą wznowienia postępowania.</p>
<p>XVII AmE 127/10 19.4.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 11.12.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna Naruszenie warunków udzielonej koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>Wypełnienie postanowień określonych w warunkach wykonywania działalności objętej koncesją jest podstawowym obowiązkiem koncesjonariusza i nie stanowi rzeczy niemożliwej, bowiem organ koncesyjny warunki te określa w granicach i na podstawie obowiązujących przepisów prawa.</p>
<p>XVII AmE 128/10 19.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 18.6.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Brak kompetencji Prezesa URE do zmiany umowy dystrybucyjnej</p> <p>Awaryjny zwiększony odbiór energii przez wytwórcę.</p>	<p>art. 8 ust. 1 PE art. 23 ust. 2 PE</p>	<p>1. Fakt incydentalnego, awaryjnego pobrania energii elektrycznej z sieci powoda, przy jednoczesnym braku generacji energii, nie zmienia w ocenie Sądu pozycji zainteresowanej jako wytwórcy energii na jej odbiorcę.</p> <p>2. [...] wobec stwierdzenia, iż Prezes URE nie jest uprawniony do orzekania w sprawie zmiany istniejącej umowy, postępowanie wszczęte na skutek wniosku powoda, którego rezultatem miałyby być zmiana postanowień obowiązującej umowy należało uznać za bezprzedmiotowe.</p>

<p>XVII AmE 144/10 18.5.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE z 07.06.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p> <p>uchylony postanowieniem SA 13.2.2013 r., VI ACa 1142/12</p> <p>SA umorzył postępowanie w sprawie</p>	<p>Odmowa zatwierdzenia zmiany taryfy dla energii elektrycznej</p>	<p>Art. 155 k.p.a. w zw. z art. 23 ust. 1 PE art. 45 ust. 1 pkt 1 PE</p>	<p>Okoliczność niskiej rentowności działalności nie ma ponadto charakteru nadzwyczajnego, uzasadniającego zmianę ostatecznej decyzji w celu ochrony słusznego interesu strony.</p>
<p>XVII AmE 149/10 07.5.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 10.8.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna Naruszenie warunków udzielonej koncesji</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>Przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne stanowi samodzielną podstawę do wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy za niedochowanie obowiązków udzielonej koncesji i nie wymagają wykazania zawnionego działania przedsiębiorcy.</p>
<p>XVII AmE 153/10 24.6.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.7.2010 r.</p> <p>Zmiana uzasadnienia zaskarżonej decyzji</p>	<p>ustalenie wysokości korekty rocznej kosztów powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym</p>	<p>art. 46 ust. 1 ustawy KDT energii elektrycznej art. 44 ustawy KDT</p>	<p>1. Ustawodawca konstruując przepis art. 44 ustawy o KDT zdecydował, że wysokość korekty rocznej kosztów może jedynie odnosić się do ilości gazu ziemnego objętego obowiązkiem odbioru (Minimalna Ilość Gazu), a nie jak twierdzi Powód – do całej ilości gazu zakupionej w danym roku na podstawie umowy.</p> <p>2. Przepis art. 46 ust. 1 ustawy o KDT pozostaje w ścisłym związku z art. 44 ustawy o KDT i nie może być interpretowany w oderwaniu od tego przepisu. Co za tym idzie, ilość energii elektrycznej wytworzona przez danego wytwórcę w roku „i-1”, wynikająca z ilości gazu zakupionego na podstawie umowy z dostawcą paliwa gazowego, obowiązującej w roku i-1 powinna być określona zgodnie i w oparciu o art. 44 ustawy o KDT.</p>

<p>XVII AmE 155/10 19.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.7.2010 r.</p> <p>Zmiana decyzji – obniżenie wysokości korekty rocznej</p> <p>utrzymany w mocy wyrokiem SA 25.4.2013 r. VI ACa 1364/12</p>	<p>Ustalenie korekty kosztów osieroconych</p>	<p>art. 30 ust. 1 w zw. z art. 27 ust. 3 i 4 ustawy KDT</p> <p>art. 30 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy KDT</p>	<p>Przynależność wytwórcy do grupy kapitałowej nie musi automatycznie oznaczać, że wszystkie realizowane w ramach grupy transakcje nie są oparte na zasadach wolnego rynku. Wpływanie na autonomię gospodarczą poszczególnych podmiotów, jakkolwiek możliwe, jest uzasadnione w sytuacji jeżeli daje korzyści całej grupie kapitałowej a nie przynosiło jedynie skutków wewnętrznych.</p>
<p>XVII AmE 158/10 16.4.2010 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 13.7.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna Naruszenie warunków udzielonej koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. Przepis art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne stanowi samodzielną podstawę do wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy za niedochowanie obowiązków udzielonej koncesji i nie wymagają wykazania zawinonego działania przedsiębiorcy.</p> <p>2. Przedsiębiorcy mają pełną swobodę wyboru działań, które podejmą w celu wywiązania się z obowiązków koncesyjnych. Mogą to czynić, np. poprzez żądanie od dostawcy certyfikatów potwierdzających jakość paliwa przy zakupie każdej jego partii, czy też pobranie stosownych próbek paliwa do kontroli.</p> <p>3. Dla ustalenia obiektywnego faktu naruszenia warunków koncesji nie ma także wpływu dobra, bądź zła wiara przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą. Z tych względów nie ma znaczenia, czy zmiana parametru paliwa była związana z celowym i świadomym działaniem, czy też nastąpiła z powodu niedochowania przez powoda należytej staranności przy wykonywaniu koncesjonowanej działalności gospodarczej.</p>
<p>XVII AmE 159/10 18.3.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.7.2010 r.</p> <p>Zmiana decyzji – korekta roczna kosztów osieroconych (+)</p>	<p>Ustalenie korekty rocznej kosztów osieroconych</p>	<p>art. 30 ust. 1 ustawy KDT art. 32 ustawy KDT</p>	<p>1. Przy stosowaniu art. 30 ustawy rola Prezesa URE nie sprowadza się bowiem wyłącznie do dokonania operacji arytmetycznych według podanego wzoru. Prezes może badać zasadność danych podstawionych do wzoru.</p> <p>2. Fakt przynależności do grupy kapitałowej nie oznacza automatycznie, że wszystkie transakcje realizowane wewnątrz grupy nie są oparte na zasadach wolnego rynku, chociaż bezsprzecznie, powiązanie kapitałowe daje możliwość oddziaływania na sferę autonomii poszczególnych podmiotów. Należy przy tym mieć na względzie, że ingerencja w sferę autonomii poszczególnych podmiotów miałaby uzasadnienie, gdyby dawało to korzyści całej, hipotetycznej, grupie kapitałowej, a nie jedynie wywoływało skutki wewnętrzne.</p>

<p>XVII AmE 161/10 16.10.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.7.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Obowiązek wykonania i poniesienia kosztów budowy instalacji elektrycznej w obiekcie przyłączonego podmiotu oraz urządzeń elektroenergetycznych instalacji od obiektu do miejsca dostarczania energii</p>	<p>art. 7 ust. 1, 3, 5 i 6 PE art. 49 KC</p>	<p>1. W sytuacji gdy podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru oraz istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci, to koszty związane z przebudową sieci elektroenergetycznej ponosi przedsiębiorstwo energetyczne, do którego sieci zostaje dokonane przyłączenie.</p> <p>2. [...] stacja transformatorowa niezbędna dla przyłączenia powoda do sieci zainteresowanego, ma stanowić element wewnętrznej instalacji elektroenergetycznej (...) i ma być wykorzystywana jedynie na potrzeby tego podmiotu. Tym samym potrzeba budowy przedmiotowej stacji oraz pozostałych elementów instalacji od obiektu do miejsca dostarczania energii elektrycznej nie może zostać zakwalifikowana jako zobowiązanie do realizacji i finansowania budowy i rozbudowy sieci (...) S.A., o którym mowa w art. 7 ust. 5 i 6 PE, gdyż nie stanowi elementu rozbudowy tej sieci. W konsekwencji, nie ma podstaw do przyjęcia, iż obowiązek wykonania i sfinansowania tej inwestycji obciąża przedsiębiorstwo energetyczne.</p> <p>3. Trafnie przy tym wskazał pozwany na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2006r., wydaną w składzie siedmiu sędziów ws. o sygn. akt III CZP 105/05, w której Sąd ten stanął na stanowisku, iż art. 49 k.c. nie stanowi samostnej podstawy prawnej przejścia tzw. urządzeń przesyłowych na własność właściciela przedsiębiorstwa przez ich połączenie z siecią należącą do tego przedsiębiorstwa. Sąd orzekający w niniejszym składzie w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego i przyjmuje je za swoje.</p>
---	---	--	---

<p>XVII AmE 162/10 11.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.7.2010 r.</p> <p>Zmiana zaskarżonej decyzji</p>	<p>ustalenie wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych</p>	<p>art. 30 ust. 1 ustawy KDT art. 32 ustawy KDT</p>	<p>1. Z uwagi na to, że pomoc publiczna przewidziana w powołanej ustawie [ustawie KDT] jest przyznawana za transakcje sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, pominięcie przez Prezesa URE poszczególnych wydatków i przychodów ze sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych jako nie zrealizowanych na rynku konkurencyjnym jest możliwe pod warunkiem udowodnienia tej okoliczności.</p> <p>2. Przy stosowaniu art. 30 ustawy [o rozwiązaniu KDT] rola Prezesa URE nie sprowadza się bowiem wyłącznie do dokonania operacji arytmetycznych według podanego wzoru. Prezes może badać zasadność danych podstawionych do wzoru. Chodzi tu np. o koszty i ceny niezgodne z wpisanymi do dokumentów księgowych, a także kosztów i cen generowanych w obrocie wewnątrz grupy kapitałowej.</p> <p>3. Fakt przynależności do grupy kapitałowej nie oznacza automatycznie, że wszystkie transakcje realizowane wewnątrz grupy nie są oparte na zasadach wolnego rynku, chociaż bezsprzecznie, powiązanie kapitałowe daje możliwość oddziaływania na sferę autonomii poszczególnych podmiotów. Należy przy tym mieć na względzie, że ingerencja w sferę autonomii poszczególnych podmiotów miałaby uzasadnienie, gdyby dawało to korzyści całej, hipotetycznej, grupie kapitałowej, a nie jedynie wywoływało skutki wewnętrzne.</p> <p>4. Jak wynika z art. 30 ust. 1 ustawy o rozwiązaniu (...) wysokość korekty rocznej oblicza się przy uwzględnieniu różnicy między rzeczywistą wartością wyniku finansowego netto z działalności operacyjnej, skorygowanego w sposób podany w przepisie a prognozowaną wartością tego wyniku. W tym stanie prawnym nie można obliczać tej różnicy, tak jak dokonano tego w zaskarżonej decyzji, w oparciu o hipotetyczną wartość wyniku finansowego wyprowadzonego z cen jakie powód mógłby osiągnąć.</p>
<p>XVII AmE 163/10 3.8.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.7.2010 r.</p> <p>Zmiana decyzji – ustalenie dla roku 2009 wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych</p>	<p>Ustalenie wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych</p>	<p>art. 28, 30 i 37 ustawy KDT</p>	<p>1. „Dany rok kalendarzowy” stanowiący ocenę średnich cen sprzedawanej energii elektrycznej (art. 37) jest logicznym nawiązaniem do danego roku kalendarzowego „i” (art. 30 [ustawy KDT]). Natomiast dane potrzebne do korekty przedstawia się za rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym są przekazywane (art. 28 [ustawy KDT]). Zgodnie z art. 114 k.c. za rok przyjmuje się 365 dni.</p> <p>2. W ocenie Sądu Okręgowego ocena kontraktów w kontekście ustalonych ceny sprzedaży winna odbywać się ex ante a nie ex post. Innymi słowy, można byłoby przypisać Elektrociepłowni odpowiedzialność za powstałe odchylenie w średniej cenie sprzedaży energii elektrycznej, gdyby nie dochowała należytej staranności w procesie zawierania umów.</p>

<p>XVII AmE 166/10 14.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 26.5.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna</p> <p>Naruszenie warunków udzielonej koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12</p>	<p>1. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji P., w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym.</p> <p>2. Dla stwierdzenia odpowiedzialności koncesjonariusza za wprowadzanie do obrotu paliwa niespełniającego wymagań jakościowych nie zachodzi konieczność stwierdzenia jego zawinonego działania. Ustawa Prawo Energetyczne nie uzależnia bowiem odpowiedzialności za naruszenie warunku koncesji od możliwości przypisania koncesjonariuszowi winy umyślnej lub winy nieumyślnej.</p>
<p>XVII AmE 167/10 17.5.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 10.6.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna</p> <p>Nieprzedstawienie taryfy Prezesowi URE do zatwierdzenia</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 47 PE</p>	<p>1. Dla wymierzenia przez Prezesa Urzędu kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 5 ustawy – Prawo energetyczne nie ma znaczenia, z jakich względów przedsiębiorstwo nie ustaliło w stosownym czasie nowej taryfy dla ciepła i nie wystąpiło do organu regulacyjnego – Prezesa Urzędu o jej zatwierdzenie.</p> <p>2. W kwestii kary pieniężnej nie ma znaczenia, czy stosowane stawki były korzystne dla odbiorców, czy też nie. Powołane przepisy, jako chroniące porządek prawny, przewidują możliwość nałożenia na przedsiębiorstwo energetyczne kary pieniężnej w przypadku stosowania cen i taryf nie zatwierdzonych przez Prezesa Urzędu, niezależnie od wywołanych skutków ekonomicznych dla odbiorców.</p>
<p>XVII AmE 172/10 04.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.7.2010 r.</p> <p>Zmiana decyzji – obniżenie wysokości korekty rocznej</p> <p>utrzymany w mocy wyrokiem SA 17.1.2013 r. VI ACa 995/12</p>	<p>Ustalenie korekty rocznej kosztów osieroconych</p>	<p>art. 30 ust. 1 oraz art. 32 ustawy KDT</p>	<p>1. Pominięcie przez Prezesa Urzędu poszczególnych wydatków i przychodów ze sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych jako nie zrealizowanych na rynku konkurencyjnym jest możliwe pod warunkiem udowodnienia tej okoliczności.</p> <p>2. stosowanie metody porównawczej w odniesieniu do stosowania cen wymaga wykazania porównywalności warunków działania, a w szczególności porównywalności warunków rynkowych w których zawierane były poszczególne transakcje, a także porównywalności kosztów obydwu stron zawieranych umów.</p> <p>3. brak jest podstaw do kwestionowania przychodów ze sprzedaży niewykorzystanych rezerw mocy, tylko z powodu, że ich sprzedaż była realizowana wyłącznie pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej. Przynależność do grupy kapitałowej nie oznacza, że transakcje realizowane pomiędzy jej członkami nie mają charakteru rynkowego (...) Nie można zatem zakładać a priori, że dokonywane między nimi transakcje były „rekompensowaniem przez P. części kosztów trwałych”.</p>

<p>XVII AmE 173/10 19.2.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezsa URE 30.7.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna za naruszenie warunków udzielonej koncesji</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 12 PE § 14 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie</p>	<p>1. W ocenie Sądu dla stwierdzenia naruszenia § 14 powołanego wyżej rozporządzenia wystarczy samo ustalenie faktu przeładunku paliwa płynnego w miejscu innym niż stacja paliw, baza paliw, baza gazu płynnego, zlewnia gazu płynnego oraz samodzielna stacja gazu płynnego.</p> <p>2. Przy ocenie społecznej szkodliwości czynu uwzględnia się m.in. rodzaj naruszenia norm prawa energetycznego en., strukturę rynku, na którym prowadzi działalność adresat kary, pozycję rynkową (wyrażającą się w rozmiarze prowadzonej działalności) przedsiębiorstwa, oraz zachowanie przedsiębiorstwa w czasie trwania postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej. Z pojęciem społecznej szkodliwości czynu związany jest ściśle okres zachowania podlegającego sankcjonowaniu w postaci kary pieniężnej. W sytuacji gdy, okres ten jest długi, istnieje korelacja z okresem bezprawnego zachowania adresata kary, tym samym zwiększona jest w tym przypadku społeczna szkodliwość czynu.</p> <p>3. Z winą umyślną mamy do czynienia w sytuacji, gdy adresat kary pieniężnej jest świadomy swojego bezprawnego zachowania, polegającego na naruszaniu norm prawa energetycznego. W przypadku winy umyślnej adresat kary pieniężnej ma zamiar popełnienia czynu bezprawnego, tzn. chce ten czyn popełnić bądź też, przewidując możliwość popełnienia tego czynu, godzi się na jego popełnienie.</p> <p>4. Ostatnią normatywną przesłanką wymiaru kary jest sytuacja finansowa adresata kary. Przyjmuje się, że kara ta nie może wpłynąć na pogorszenie sytuacji finansowej oraz na płynność finansową przedsiębiorcy. Wysokość kary pieniężnej powinna pozostawać we właściwej proporcji do uzyskanego przychodu. Kara ta ma stanowić realną, odczuwalną dolegliwość dla ukaranego podmiotu, ale stanowić także wyraźne ostrzeżenie na przyszłość. (por. wyrok SOKiK z dnia 25.06.2009 r. sygn. akt: XVII AmE 50/08). Jednocześnie kara ta może spowodować spadek wskaźnika rentowności (por. wyroku SN z dnia 19.12.2008 r., III SK 10/08).</p>
---	--	--	---

<p>XVII AmE 174/10 16.10.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 26.8.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>1. Zasada równoprawnego traktowania odbiorców.</p> <p>2. Obowiązek przesyłania odbiorcy projektów umów, na podstawie których opiera się dostarczanie energii elektrycznej.</p>	<p>art. 5a ust. 1 PE art. 5 ust. 5 PE art. 384 i 384¹ KC</p>	<p>1. Umowy kompleksowe o dostarczanie energii elektrycznej mają charakter umów masowych, adhezyjnych i są zawierane na podstawie wzorca umowy, którego treść w zdecydowanej większości ustalana jest jednostronnie przez przedsiębiorstwo energetyczne. Skoro ten sam wzorzec umowy i te same ogólne warunki umowy stosowane są wobec wszystkich odbiorców energii elektrycznej, to trudno mówić o nierównorzędnym traktowaniu odbiorcy energii przez dostawcę w relacji do innych odbiorców.</p> <p>2. Według art. 5 ust. 5 PE, projekty umów, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, lub projekty wprowadzenia zmian w zawartych umowach, z wyjątkiem zmian cen lub stawek opłat określonych w zatwierdzonych taryfach, powinny być niezwłocznie przesłane odbiorcy; jeżeli w zawartych umowach mają być wprowadzone zmiany, wraz z projektem zmienianej umowy należy przesłać pisemną informację o prawie do wypowiedzenia umowy. Natomiast w świetle art. 384¹ k.c., wzorzec wydany w czasie trwania stosunku umownego o charakterze ciągłym wiąże drugą stronę, jeżeli zostały zachowane wymagania określone w art. 384, a strona nie wypowiedziała umowy w najbliższym terminie wypowiedzenia.</p> <p>2. Przesłanie projektu zmian w umowie w zakresie innym niż zmiana cen i stawek opłat zawartych w zatwierdzonych taryfach nie natomiast zaproszenia do negocjacji i wiąże drugą stronę, o ile nie wypowiedziała go w najbliższym terminie wypowiedzenia.</p>
<p>XVII AmE 175/10 19.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.6.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna</p> <p>Obowiązek przedstawienia świadectwa pochodzenia do umorzenia</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 9a ust. 1 PE</p>	<p>Oceny stopnia zawinienia dokonywać należało przy uwzględnieniu okoliczności, że powód prowadzi koncesjonowaną działalność gospodarczą polegającą na obrocie energią elektryczną, w związku z czym zobowiązany jest do dołożenia należytej staranności w celu prawidłowego wypełniania swoich obowiązków (art. 355 § 2 kc).</p>

<p>XVII AmE 176/10 3.10.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.8.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostarczenia energii elektrycznej</p> <p>Przymiot strony w postępowaniu w sprawie rozstrzygnięcia sporu o wstrzymanie dostarczenia energii.</p>	<p>art. 6 ust. 3 i 3a PE art. 28 KPA</p>	<p>1. Naruszenie przez odbiorcę warunków umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej (np. zwłoka w zapłacie za pobraną energię) upoważnia przedsiębiorstwo obrotu lub sprzedawcę z urzędu do dokonania wstrzymania, skoro są oni stroną danej umowy. Generalnie zaś technicznego (faktycznego) wstrzymania dostaw dokonuje przedsiębiorstwo przesyłowe lub dystrybucyjne, gdyż to do jego sieci przyłączony jest dany odbiorca, a działanie wstrzymania dostawy realizuje w związku z otrzymaniem określonej informacji od przedsiębiorstwa obrotu.</p> <p>2. Przedsiębiorstwa obrotowe i przesyłowe winny współpracować i jednocześnie dochować należytej staranności co do zdobytych informacji zanim dokonają wzajemnego wstrzymania dostarczenia energii elektrycznej.</p> <p>3. Możliwość zrealizowania działań przewidzianych w powiadomieniu wystosowanym w trybie art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne uzależniona jest od skutecznego doręczenia go odbiorcy. Ustalenie momentu odbioru niniejszego powiadomienia ma istotne znaczenie, jeżeli chodzi o dwutygodniowy termin zapłaty. Powinien on być zatem wyznaczony tak, aby odbiorca miał faktycznie 14 dodatkowych dni na uregulowanie należności.</p> <p>4. Wystosowanie wniosku o wstrzymanie dostarczenia energii elektrycznej wymaga uprzedniego sprawdzenia, czy miał miejsce fakt zapłaty podnoszony przez wnioskodawcę w dniu faktycznej czynności wstrzymania dostaw.</p>
<p>XVII AmE 177/10 21.9.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.8.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostarczenia energii elektrycznej</p> <p>Przymiot strony w postępowaniu w sprawie rozstrzygnięcia sporu o wstrzymanie dostarczenia energii.</p>	<p>art. 6 ust. 3 i 3a PE art. 28 KPA</p>	<p>Tezy identyczne jak w sprawie XVII AmE 176/10.</p>
<p>XVII AmE 180/10 28.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 21.7.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna za kwalifikowanie do grup odbiorców w sposób niezgodny z zatwierdzoną taryfą</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 6 PE art. 47 ust. 1 PE</p>	<p>1. Fakt nieodwołania się od decyzji zatwierdzającej taryfę oraz niewystąpienia z żądaniem uchylecia decyzji taryfowej w stosownym czasie oznacza, że treść taryfy nie została narzucona przedsiębiorstwu energetycznemu.</p> <p>2. Sąd zważył bowiem, iż co prawda powód dokonując kwalifikacji, działa na wniosek odbiorcy, jednakże ta kwalifikacja musi być zgodna z obowiązującymi w tym zakresie zapisami zatwierdzonej dla Przedsiębiorstwa taryfy. Gdyby bowiem kwalifikacja do konkretnej grupy taryfowej polegała wyłącznie na zaakceptowaniu wniosku odbiorcy, zbędne stałyby się zapisy określające jakiego typu podmioty zakwalifikować należy do odpowiedniej grupy taryfowej. Innymi słowy, to nie po stronie wnioskodawcy, a właśnie przedsiębiorstwa wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, leży kompetencja do właściwego zakwalifikowania określonego podmiotu do konkretnej grupy taryfowej.</p>

<p>XVII AmE 183/10 4.6.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 25.8.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>zawarcie umowy o przyłączenie farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej</p> <p>Obowiązek przyłączenia do sieci</p>	<p>art. 7 ust. 1 PE (w brzmieniu istniejącym w dacie wydania zaskarżonej decyzji)</p>	<p>Plany rozwoju w zakresie zaspokojenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na energię elektryczną powinny co prawda obejmować inwestycje i modernizacje, jednakże przepis art. 16 ust. 4 ustawy Prawo energetyczne wyraźnie wskazuje, że powinny one również zapewniać minimalizację nakładów i kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwo energetyczne, tak aby nakłady i koszty nie powodowały w poszczególnych latach nadmiernego wzrostu cen i stawek opłat dla paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła, przy zapewnieniu ciągłości, niezawodności i jakości dostaw.</p>
<p>XVII AmE 185/10 26.7.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 26.8.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zawarcie umowy o przyłączenie farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej</p>	<p>art. 7 ust. 1, 3, 5 PE art. 8 ust. 1 PE</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kompetencja Prezesa URE zawarta w art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego dotyczy ukształtowania treści umowy w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne kwestionuje istnienie obowiązku zawarcia umowy i na tej podstawie odmawia jej zawarcia, jak również w przypadku, gdy obowiązek zawarcia umowy nie jest kwestionowany, ale strony nie mogą uzgodnić treści przyszłej umowy. 2. Decyzja Prezesa URE wydana w trybie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego zastępuje oświadczenie woli obu stron w przedmiocie zawarcia umowy [...] 3. Publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci ciąży na przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, zarówno wtedy, gdy z wnioskiem o wydanie warunków przyłączenia i zawarcie umowy o przyłączenie występuje odbiorca, a więc podmiot, który zamierza pobierać energię, jak i wtedy, gdy z wnioskiem takim występuje podmiot, który planuje prowadzić działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej i wprowadzaniu jej do systemu, co wynika z brzmienia art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego, w którym ustawodawca posługuje się pojęciem podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci, nie zaś odbiorcy. 4. [...] ocena, czy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci, jest dokonywana przez przedsiębiorstwo po złożeniu przez podmiot tego wniosku wraz z wymaganymi dokumentami. Warunki przyłączenia wydawane są więc przez przedsiębiorstwo energetyczne po rozpatrzeniu wniosku podmiotu ubiegającego się o przyłączenie. Warunki te określają aspekty techniczne przyłączenia stosownie do okoliczności konkretnego przypadku, przy czym ze względu na bezpieczeństwo sieci i niezawodność dostaw prawo do ich kształtowania należy do przedsiębiorstwa energetycznego. 5. [...] w rzeczywistych nakładach ponoszonych na realizację przyłączenia, o których mowa w art. 7 ust. 8 pkt 3 Prawa energetycznego uwzględnia się jedynie nakłady ponoszone na budowę przyłącza, a nie na rozbudowę sieci elektroenergetycznej niezbędnej do przyłączenia. 6. [...] opłata za przyłączenie powinna być ustalana na podstawie rzeczywistych nakładów na budowę przyłącza, bez uwzględniania nakładów na rozbudowę sieci Przedsiębiorstwa energetycznego niezbędnej do przyłączenia.

			<p>7. Jeśli chodzi natomiast o fakt, iż farma wiatrowa nie została wybudowana, Sąd stwierdził, iż nie stoi to na przeszkodzie, aby zainteresowany najpierw otrzymał warunki przyłączenia i zawarł umowę o przyłączenie farmy wiatrowej w okresie ich ważności. Taka kolejność działań jest bowiem racjonalna, wobec uprzedniego ustalenia możliwości przyłączenia farmy o danej mocy z danego obszaru potwierdzona zostaje celowość inwestycji.</p> <p>8. [...] zarzuty dotyczące przebiegu postępowania administracyjnego przed Prezesem URE podlegają uwzględnieniu jedynie w takim zakresie, w jakim ich uwzględnienie uniemożliwiłoby pozostawienie jego decyzji w obrocie prawnym, nawet po ewentualnej reformie jej treści. Taka sytuacja może mieć miejsce w szczególności, w sytuacjach, gdy decyzja zawiera nie dające się usunąć uchybienia formalne lub, gdy jest przedwczesna z uwagi na niepodjęcie w toku postępowania administracyjnego czynności, których przeprowadzenie przed sądem nie jest możliwe.</p>
<p>XVII AmE 186/10 09.5.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.7.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostaw paliwa gazowego</p>	<p>Art. 8 PE art. 6 ust. 3a PE</p>	<p>1. Dokumenty na których nie widnieje stempel banku należy ocenić raczej jako wewnętrzne dokumenty księgowo. W ocenie Sądu za wiarygodny dowód w postępowaniu na okoliczność daty uznania rachunku powoda mógłby służyć wyciąg z rachunku bankowego powoda lub inny dokument potwierdzający datę wpływu Śródków pieniężnych stemplem banku.</p> <p>2. (...) uprawnienie dla przedsiębiorstwa energetycznego, przewidziane w art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego ma na celu zmobilizowanie odbiorcy do zapłaty należności za pobrane paliwo a nie samo wstrzymanie dostaw.</p>
<p>XVII AmE 189/10 21.5.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 9.8.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna Obowiązek utrzymywania zapasów paliw</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 2 PE Art. 10 ust. 1 PE w zw. z § 2 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 roku w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych</p>	<p>1. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowo-administracyjnym.</p> <p>2. Zapas paliwa musi być zgromadzony w miejscu składowania sąsiadującym z miejscem wytwarzania energii. Słowo sąsiadujący oznacza bycie położonym obok czegoś, a więc w bezpośredniej styczności. Składowanie w miejscu położonym o 4 km od miejsca wytwarzania energii nie spełnia wymogu składowania w miejscu sąsiadującym z miejscem wytwarzania energii.</p>

			<p>3. Fakt nie wystąpienia zdarzeń zagrażających ciągłości dostaw nie oznacza, że nie zostało naruszone bezpieczeństwo energetyczne. Istotą obowiązku polegającego na utrzymywaniu obowiązkowych zapasów na określonym normatywnie poziomie jest przeciwdziałanie ryzyku zagrożenia ciągłości dostaw energii, uwzględniając zbieg mogących wystąpić wszelkich niekorzystnych zjawisk. Nieutrzymywanie zapasów paliw na wyznaczonym poziomie zwiększa w sposób oczywisty zagrożenie ciągłości dostaw nawet jeśli w tym czasie niekorzystne zjawiska nie wystąpiły. Zjawiska te ze swej natury mogą mieć charakter nagły i nieprzewidywalny.</p>
<p>XVII AmE 190/10 29.3.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 17.9.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna</p> <p>Naruszenie warunków udzielonej koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. (...) powód akceptując warunki udzielonej mu koncesji zaakceptował również warunek 2.2.1, zgodnie z którym nie wolno mu było czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, określonych w koncesji, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami wynikającymi z zawartych umów i z norm określonych prawem.</p> <p>2. (...) powód, aby sprostać wymaganiom nałożonym na niego w związku z otrzymaniem koncesji powinien podjąć wszelkie działania, aby spełnić określone w niej warunki. Zaznaczenia wymaga, że przedsiębiorca ma pełną swobodę wyboru działań, które podejmie w celu wywiązania się z obowiązków koncesyjnych. Wypełnienie postanowień określonych w warunkach wykonywania działalności objętej koncesją jest podstawowym obowiązkiem koncesjonariusza i nie stanowi rzeczy niemożliwej, bowiem organ koncesyjny warunki te określa w granicach i na podstawie obowiązujących przepisów prawa.</p> <p>3. Nadto należy zwrócić uwagę, że przepisy nie zabraniają przedsiębiorcy przeprowadzania każdorazowo przy dostawie paliw badań laboratoryjnych produktu, zanim trafi on do sprzedaży. (...) otrzymywane przez Przedsiębiorcę świadectwo jakości producenta nie jest dowodem należytej jakości paliwa dostarczanego odbiorcy końcowemu na stacji. Nie można zatem uznać, iż powód nie ponosi odpowiedzialności za odchylenia jakościowe od normy sprzedawanego przez niego paliwa.</p> <p>4. (...) wprowadzenie do obrotu oleju napędowego o zawyżonej zawartości siarki ma szczególnie negatywne konsekwencje zarówno dla konsumentów, jak i środowiska naturalnego. (...) zawyżone wartości siarki w paliwie powodują szybsze zużycie silnika, układu wydechowego oraz negatywnie wpływają na środowisko naturalne. Skutkiem niedotrzymania wymagań jakościowych w zakresie parametru zawartości siarki w paliwie jest niewłaściwa praca silników, wzrost zużycia paliwa, pogorszenie stanu technicznego silnika, a w skrajnych przypadkach awarie. Naraża to użytkowników pojazdów na ponoszenie kosztów napraw i remontów silników, ponoszenie kosztów zwiększonego zużycia paliwa i dyskomfortu jazdy. Z kolei na środowisko oddziałuje emisja siarki, jak i zwiększona ilość produktów spalania.</p>

<p>XVII AmE 192/10 03.4.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 2.9.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostaw paliwa gazowego</p>	<p>Art. 8 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 3a PE</p>	<p>1. (...) główną przesłanką warunkującą możliwość wstrzymania dostarczania paliwa gazowego przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją paliwa gazowego lub energii jest brak uiszczenia przez odbiorcę należności za pobrane paliwo mimo upływu miesiąca od terminu płatności za pobrane paliwo.</p> <p>2. (...) wobec wysłania przez przedsiębiorstwo energetyczne wezwania do zapłaty na adres poboru gazu, w sytuacji gdy powód tam wysłaną korespondencję odbierał i adresu korespondencyjnego w trakcie trwania umowy nie kwestionował, należy przyjąć, iż powód miał możliwość zapoznania się z treścią oświadczenia wiedzy przedsiębiorstwa, jednak z własnej woli nie podjął przesyłki pocztowej zawierającej to oświadczenie. W związku z czym powstało domniemanie zapoznania się przez adresata z treścią tegoż oświadczenia.</p>
<p>XVII AmE 195/10 25.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 10.9.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zmiana zatwierdzonej decyzją taryfy</p>	<p>art. 45 ust. 1 PE art. 155 k.p.a.</p>	<p>1. Istnienie słusznego interesu powoda jako uzasadnienia dla zmiany taryfy należało rozważyć z uwzględnieniem przepisu art. 45 ust. 1 Prawa energetycznego. W myśl tego przepisu taryfa powinna być ustalona w sposób zapewniający pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorców chroniąc jednocześnie odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen.</p> <p>2. W tej sytuacji należy stwierdzić, że mimo wystąpienia okoliczności nieprzewidzianych przy planowaniu taryfy w sprawie nie została spełniona przesłanka wystąpienia słusznego interesu strony, ponieważ na skutek wzrostu kosztów prowadzenia działalności koncesjonowanej powód nie był zmuszony do działania poniżej tych kosztów.</p>
<p>XVII AmE 199/10 21.5.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.8.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna Obowiązek utrzymania zapasów paliw</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 2 PE Art. 10 ust. 1 PE w zw. z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. c Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 roku w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych</p>	<p>1. Nieprzestrzeżenie przez dostawcę ciepła obowiązku utrzymywania normatywnego zapasu paliwa, wprowadzonego na podstawie art. 10 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej, stosownie do art. 56 ust. 1 pkt 2 tej ustawy.</p> <p>2. (...) okoliczności podnoszone w odwołaniu, związane z koniecznością zakupu ciepłowni przez Gminę nie stanowią okoliczności uzasadniającej zmniejszenie kary. Powódka dokonała zakupu ciepłowni w 2005 roku, zaś niedobór zapasów węgla kamiennego stwierdzono na dzień 1 stycznia 2010 r. Powódka miała zatem dostateczny czas i możliwości dla stworzenia i sfinansowania stosownych zapasów, zwłaszcza, że jako koszty uzasadnione, koszty magazynowania paliw stanowią element cenotwórczy.</p>
<p>XVII AmE 203/10 17.9.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 24.9.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Cofnięcie udzielonej koncesji z urzędu</p>	<p>art. 58 ust. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w zw. z art. 41 ust. 2 PE art. 317 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze</p>	<p>1. Koncesja jest bowiem aktem nierozdzielnie związanym z właściwościami podmiotu, któremu ją udzielono, a nie z przedsiębiorstwem rozumianym jako zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej.</p> <p>2. koncesji nie można nabyć (zbyć) skutecznie w drodze kupna (sprzedaży), nawet wraz z przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 55¹ k.c.</p>

<p>XVII AmE 204/10 4.12.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 19.10.2010 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Zawarcie umowy o przyłączenie farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej</p>	<p>Art. 7 PE</p>	<p>1. Nie ulega wątpliwości, że rozbudowa sieci na potrzeby przyłączy jest wyłącznym obowiązkiem przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej.</p> <p>2. Pojęcie przyłączenia do sieci nie jest tożsame z pojęciem przyłącza. Nie należy go także utożsamiać z pojęciem rozbudowy sieci w celu przyłączenia. Jak już zauważono, obowiązek ponoszenia przez operatora systemu kosztów rozbudowy sieci w związku z przyłączeniem do niej źródła wytwórczego, wynika wprost z przepisów prawa. Z kolei według art. 7 ust. 8 pkt 3 PE, za przyłączenie do sieci operator pobiera opłatę ustaloną na podstawie rzeczywistych nakładów poniesionych na realizację przyłączenia. Zdaniem Sądu, w przedmiotowych nakładach trzeba uwzględnić jedynie nakłady ponoszone na budowę przyłącza (oraz ewentualnie odcinka służącego połączeniu przyłącza z siecią), a nie na rozbudowę sieci elektroenergetycznej potrzebnej do przyłączenia. Na rozdzielenie pojęć przyłączenia podmiotu do sieci od budowy i rozbudowy sieci w celu przyłączenia, wskazuje chociażby treść art. 7 ust. 12 PE, według którego przyłączany podmiot jest obowiązany umożliwić przedsiębiorstwu energetycznemu, o którym mowa w ust. 1, w obrębie swojej nieruchomości budowę i rozbudowę sieci w zakresie niezbędnym do realizacji przyłączenia.</p> <p>3. Sąd orzekający w niniejszym składzie stoi na stanowisku, iż wydanie warunków przyłączenia wraz z projektem umowy przyłączeniowej potwierdza istnienie możliwości przyłączenia do sieci wnioskowanego obiektu. Jednocześnie pociąga to za sobą obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego zawarcia takiej umowy w okresie ważności warunków przyłączenia.</p> <p>4. zaniechanie przez gminę wykonania ustawowego obowiązku sporządzenia przedmiotowych założeń i planu nie może stanowić podstawy do stwierdzenia braku technicznych i ekonomicznych przesłanek przyłączenia. Przeciwnie, stan taki należałoby ocenić jako brak ograniczeń w rozbudowie infrastruktury energetycznej na terenie gminy, jakie ewentualnie mogłyby wynikać z analizowanych przepisów.</p>
<p>XVII AmE 207/10 10.6.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zawarcie umowy sprzedaży gazu</p>	<p>art. 4 PE</p>	<p>1. Zdaniem Sądu decyzja Prezesa URE jest prawidłowa, gdyż zastosowanie jedynie w stosunku do powoda korzystniejszych rozwiązań, niż dla pozostałych odbiorców znajdujących się w grupie (...) stałoby w sprzeczności z podstawowymi zasadami konkurencji i równości wobec prawa. (...)</p> <p>2. Zdaniem Sądu fakt, że powód jest jednostką budżetową nie może skutkować stosowaniem wobec niego korzystniejszych rozwiązań niż względem pozostałych odbiorców.</p>

<p>XVII AmE 208/10 18.6.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 27.10.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>wstrzymanie dostaw energii elektrycznej</p>	<p>Art. 6 ust. 3a PE</p>	<p>1. Powiadomienie to stanowi dodatkowy i odrębny dokument przygotowywany przez przedsiębiorstwo energetyczne, który powinien zawierać następujące elementy: pouczenie o treści art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne, informacje o upływie miesięcznego terminu zwłoki w realizacji płatności za dostarczone paliwa lub energię, wskazanie dodatkowego 2-tygodniowego terminu zapłaty zaległych i/lub bieżących należności oraz informacje o skutkach nieuregulowania tych należności, tj. o możliwości wstrzymania dostaw po upływie wskazanego terminu i zamiarze wypowiedzenia umowy.</p>
<p>XVII AmE 210/10 10.7.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 3.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostarczenia energii elektrycznej</p>	<p>art. 6 ust. 3a PE</p>	<p>1. W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył sytuacji określonej w art. 6 ust. 3a, kiedy odbiorca zwleka z zapłatą za pobraną energię, a przedmiotem postępowania administracyjnego była ocena czy wstrzymanie dostaw energii było uzasadnione.</p> <p>Niezależnie zatem od tego, czy w dniu wszczęcia postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie, a także w dniu wydania zaskarżonej decyzji, doszło do wznowienia dostaw energii elektrycznej, Prezes URE posiadał uprawnienia do rozstrzygania sporu w tym zakresie tj. oceny czy w danym stanie faktycznym, w określonej dacie, zaistniały przesłanki uzasadniające wstrzymanie energii czy też nie.</p> <p>2. Wydzielone podmioty z dniem 1 lipca 2007 r. przejęły prawa i obowiązki (...) SA wynikające z umowy kompleksowej. Przy czym nie może budzić wątpliwości, że realizacja przez oba wydzielone podmioty tych praw i obowiązków jest możliwa wyłącznie przy ich ścisłym współdziałaniu. Ze względu na posiadaną infrastrukturę i koncesje tylko przedsiębiorstwo dystrybucyjne ma możliwość dokonania technicznej czynności wstrzymania dostaw energii. Z kolei do podjęcia decyzji w kwestii wstrzymania dostaw energii z powodu zalegania odbiorcy z zapłatą za dostarczoną energię uprawnione jest wyłącznie przedsiębiorstwo obrotu. (...)W związku z powyższym zasadnym było w ocenie Sądu przyznanie statusu strony w postępowaniu administracyjnym zarówno powodowi jako przedsiębiorstwu obrotu oraz zainteresowanemu 2 jako przedsiębiorstwu dystrybucyjnemu</p>
<p>XVII AmE 211/10 10.7.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 3.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p> <p>zmieniony (tylko w zakresie kosztów procesu) wyrokiem SA 6.6.2013 r. VI ACa 1604/12</p>	<p>Wstrzymanie dostarczenia energii elektrycznej</p>	<p>art. 8 ust. 1 PE art. 6 ust. 3a PE art. 23 ust. 2 pkt 12 PE</p>	<p>Prezes URE wykonując kompetencję określoną w art. 23 ust. 2 pkt 12 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne występuje w pozycji organu rozstrzygającego spór między stronami stosunku zobowiązaniowego. Przepis art. 8 ust. 1 ustawy określa bowiem właściwość Prezesa do rozpoznawania spraw spornych pomiędzy dostawcami a odbiorcami energii.</p>

<p>XVII AmE 212/10 3.10.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 16.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej</p>	<p>art. 8 ust. 1 PE art. 6 ust. 3a PE</p>	<p>1. W art. 6 ust. 3 i 3a w związku z art. 6 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne ustawodawca wskazał, że wstrzymanie może dokonać przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii. Użyte w tym przepisie pojęcie „zajmujących się” należy interpretować jako prowadzących działalność gospodarczą w określonym zakresie.</p> <p>2. Nie jest wymogiem normy art. 8 ust. 1 Prawo energetyczne, aby „stan sporu” istniał w dacie wszczęcia postępowania i orzekania przez Prezesa URE. Podstawą dla wydania decyzji jest natomiast „sprawa sporna”. Przedmiotem postępowania jest bowiem żądanie strony urzeczywistnienia normy prawnej ujętej w art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego w związku z art. 6 ust. 3a Prawa energetycznego poprzez wydanie decyzji orzekającej o nieuzasadnionym wstrzymaniu dostaw energii.</p> <p>3. Naruszenie przez odbiorcę warunków umowy sprzedaży lub umowy kompleksowej (np. zwłoka w zapłacie za pobraną energię) upoważnia przedsiębiorstwo obrotu lub sprzedawcę z urzędu do dokonania wstrzymania, skoro są oni stroną danej umowy. Generalnie zaś technicznego (faktycznego) wstrzymania dostaw dokonuje przedsiębiorstwo przesyłowe lub dystrybucyjne, gdyż to do jego sieci przyłączony jest dany odbiorca, a działanie wstrzymania dostawy realizuje w związku z otrzymaniem określonej informacji od przedsiębiorstwa obrotu. Stąd przymiot strony w postępowaniu prowadzonym przed Prezesem URE, w trybie art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne przy sporze o wstrzymanie dostaw, przysługuje odbiorcy oraz nie tylko literalnie wskazanemu w art. 6 ust. 3 i 3a ustawy Prawo energetyczne „przedsiębiorstwu zajmującemu się przesyłem lub dystrybucją”, lecz także przedsiębiorstwu obrotu, z którym odbiorca ma podpisaną umowę kompleksową lub sprzedaży</p>
<p>XVII AmE 213/10 3.10.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 16.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostarczenia energii elektrycznej</p>	<p>art. 6 ust. 3a PE</p>	<p>1. Prezes URE ocenił, że dla możliwości wstrzymania dostaw energii elektrycznej odbiorcy na podstawie art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne musiały łącznie zaistnieć zawarte w przedmiotowym przepisie przesłanki: wystąpienie co najmniej miesięcznej zwłoki z zapłatą za pobrane ciepło, uprzedzenie odbiorcy na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenie mu dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.</p> <p>2. (...) skoro nie zostały spełnione wszystkie przesłanki z art. 6 ust. 3a ustawy Prawo energetyczne, które muszą być spełnione kumulatywnie, wstrzymanie dostarczenia energii elektrycznej w dniu 26 maja 2010 roku do obiektu położonego przy ul. (...) w W., należało uznać za nieuzasadnione.</p>

<p>XVII AmE 214/10 19.2.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 1.10.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna</p> <p>Obowiązek utrzymywania zapasów paliw</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 2 PE</p> <p>Art. 10 ust. 1 PE w zw. z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. c Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 roku w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych</p>	<p>1. Dla nałożenia na dany podmiot kary pieniężnej wystarczy więc sam fakt zaniechania ustawowego obowiązku, skutkującego powstaniem niedoborów w zapasach paliw, bez względu na przyczyny zaniechania.</p> <p>2. (...) postępowanie administracyjne prowadzone przez Prezesa URE w sprawie nałożenia kary pieniężnej nie zmierza do ustalenia winy, bowiem Prezes URE ocenia wyłącznie obiektywne okoliczności związane z wypełnieniem przez przedsiębiorców obowiązków ustawowych. Celem tego postępowania jest wyłącznie ocena, czy zostały przez przedsiębiorcę wypełnione nałożone na niego ustawą obowiązki, a więc czy zostały spełnione warunki, na których dopuszczalne prowadzenie działalności w tym zakresie. Liczy się więc sam fakt powstania niedoborów, bez względu na przyczyny jego powstania.</p> <p>3. Orzeczenie tak niskiej kary było o tyle uzasadnione, że dotychczas powód nie był karany za niedotrzymanie obowiązku utrzymywania zapasów paliw.</p>
<p>XVII AmE 216/10 28.2.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 27.9.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>zawarcie umowy o przyłączenie farmy wiatrowej do sieci elektroenergetycznej</p>	<p>Art. 7 ust. 1 PE</p>	<p>(...) przedsiębiorstwo energetyczne ma publicznoprawny obowiązek przyłączenia danego podmiotu do sieci, jednakże nie jest to obowiązek bezwzględny, albowiem powstaje dopiero wówczas, gdy wypełnione zostaną przesłanki określone w powołanych przepisach (...).</p>
<p>XVII AmE 217/10 13.8.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 13.5.2010 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>1. zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej</p> <p>2. zakres kompetencji Prezesa URE do kształtowania umowy</p>	<p>Art. 8 ust. 1 PE</p>	<p>Bezspornym jest, że linia ta istnieje w chwili obecnej i przechodzi przez nieruchomości zainteresowanych. Kwestia kolizji tej linii ze sposobem korzystania z nieruchomości (sposobem zabudowy) i kosztów jej usunięcia jest zatem sporem cywilnoprawnym pomiędzy właścicielami nieruchomości i podmiotem posiadającym służebność przesyłu (lub inne prawo). Rozstrzygnięcie tej sprawy należy do kompetencji sądów powszechnych w trybie powództwa cywilnego. Sama zaś konieczność dostosowania technicznego linii (...) zgodnie z wymaganiami normy PN- nie stanowi okoliczności spornej.</p>
<p>XVII AmE 218/10 29.1.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 12.10.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej</p>	<p>Art. 4 ust. 2 PE</p> <p>Art. 4j ust. 1 PE</p> <p>Art. 9c ust. 3 pkt 9a PE</p>	<p>1. W ocenie Sądu wobec skorzystania przez zainteresowanego, będącego odbiorcą przyłączonym do sieci powodowego przedsiębiorstwa dystrybucyjnego, z przysługującego mu prawa wyboru sprzedawcy energii elektrycznej i zawarcia umowy sprzedaży tej energii z (...) S.A. z siedzibą w G., na podstawie art. 9c ust. 3 pkt 9a ustawy – Prawo energetyczne po stronie powodowego przedsiębiorstwa energetycznego powstał obowiązek umożliwienia realizacji takiej umowy.</p> <p>2. Zdaniem Sądu, okoliczność kwestionowania przez dotychczasowego sprzedawcę energii elektrycznej możliwości wypowiedzenia przez Zainteresowanego umowy kompleksowej przed dniem 31 grudnia 2010 r., nie może stanowić podstawy do odmowy wykonania przez przedsiębiorstwo dystrybucyjne, leżące po jego stronie, obowiązku świadczenia usług dystrybucji energii elektrycznej – ustalonego w ustawie prawo energetyczne.</p>

			3. postanowienia [IRIESD] – Bilansowanie nie mogą wyłączać bezwzględnego obowiązku wynikającego z przepisów ustawy – Prawo energetyczne. Innymi słowy, kwestionowanie przez dotychczasowego sprzedawcę energii elektrycznej, skutecznego wypowiedzenia przez odbiorcę umowy kompleksowej, nie może stanowić uzasadnienia dla odmowy przez powoda wykonania, wynikającego z art. 4 ust. 2 ustawy obowiązku zawarcia umowy o świadczenie usług dystrybucji.
XVII AmE 221/10 20.12.2012 r. Decyzja Prezesa URE 8.6.2010 r. Oddalenie odwołania	Kara pieniężna Naruszenie warunków udzielonej koncesji	Art. 56 PE	1. Na przedsiębiorcy prowadzącym koncesjonowaną działalność gospodarczą spoczywa odpowiedzialność za należyte wykonanie wynikających z koncesji obowiązków. Wobec tego na powodzie jako profesjonalście ciąży obowiązek stworzenia takiej organizacji przedsiębiorstwa, aby wykluczyć możliwość wprowadzenia do sprzedaży paliwa o jakości niezgodnej z normą. 2. Przedsiębiorca ma pełną swobodę wyboru działań, które podejmie w celu wywiązania się z obowiązków koncesyjnych, przy czym odpowiedzialność za wybór tych działań zawsze spoczywa na przedsiębiorcy.
XVII AmE 225/10 6.8.2012 r. Decyzja Prezesa URE 25.10.2010 r. Odrzucenie odwołania w części Oddalenie odwołania w części	Nażalenie kary pieniężnej na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego za niewywiązywanie się z obowiązków określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.	63 ust. 1 pkt 6 i art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.	1. Stosownie do treści art. 63 ust. 1 pkt 6 tej ustawy, karze pieniężnej podlega ten kto będąc osobą kierującą działalnością przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 24, nie przedstawi, w wyznaczonym terminie, informacji, o których mowa w art. 27, albo przedstawi w tej informacji dane nieprawdziwe. Użycie przez ustawodawcę zwrotu „karze podlega ten kto...”, nie pozostawia wątpliwości, że Prezes URE jest obowiązany, a nie uprawniony, do nałożenia kary w razie stwierdzenia okoliczności polegających karze. 2. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy.

<p>XVII AmE 226/10 6.8.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 25.10.2010 r.</p> <p>Odrzucenie odwołania w części Oddalenie odwołania w części</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego za niewywiązani się z obowiązków określonych w ustawie o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.</p>	<p>63 ust. 1 pkt 6 i art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.</p>	<p>1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sędowo-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sędowo-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy.</p>
<p>XVII AmE 2/11 30.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 3.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>odmowa zawarcia umowy świadczenia usług dystrybucji energii elektrycznej</p>	<p>art. 8 PE art. 4 ust. 2 PE</p>	<p>1. (...) o ile powód chciałby zmienić warunki na jakich była dotychczas świadczona usługa dystrybucji tj. zamiast dostarczania energii za pomocą 4 przyłączy osiągnąć stan dostarczania energii za pomocą jednego przyłącza musiałyby wówczas wystąpić do pozwanego operatora z wnioskiem o określenie nowych lub zmianę dotychczasowych warunków przyłączenia. Skoro jednak tego nie uczynił to oczywistym jest, że umowa może się opierać na dotychczasowych warunkach przyłączenia a te, o czy mowa wyżej, wskazywały na 4 przyłącza. Skoro więc w sprawie nie zaszły żadne okoliczności natury faktycznej lub prawnej, które pozwalałyby na zastąpienie 4 przyłączy jednym przyłączem to nie jest możliwe aktualnie odmienne od dotychczasowego ujęcie kwestii przyłączy.</p> <p>2. Reasumując należy stwierdzić, że samo tylko oddzielenie umowy sprzedaży energii elektrycznej od umowy świadczenia usług dystrybucji energii nie może mieć wpływu na zasady świadczenia usług dystrybucji o ile podmiot ubiegający się o zawarcie takiej umowy nie uzyskał innych niż dotychczas warunków przyłączenia. Zatem nie może nastąpić automatyczna zmiana dotychczasowych czterech przyłączy na jedno przyłącze.</p>

<p>XVII AmE 3/11 24.9.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 6.10.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p> <p>wyrok uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania wyrokiem SA 6.6.2013 r. VI ACa 1587/12</p>	<p>Zatwierdzenie taryfy dla usług dystrybucji energii elektrycznej</p>	<p>art. 47 ust. 1 i 2 PE</p>	<p>1. (...) przedsiębiorstwa energetyczne same sporządzają taryfy, które o ile istnieje taki obowiązek, podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE. Prezes URE nie jest uprawniony do żadnych innych form interwencji w proces tworzenia taryf, a w szczególności określania parametrów elementów cenotwórczych. Z tego też względu, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie fakty dotyczące procesu tworzenia taryfy ani też prognozowanych danych, które powód przyjął do kalkulacji. Proces tworzenia taryfy jest bowiem procesem autonomicznym każdego przedsiębiorcy energetycznego i nie istnieją żadne mechanizmy prawne ingerencji osób trzecich i organów w ten proces. Ewentualnej ocenie podlega wyłącznie rezultat końcowy w postaci taryfy w procesie jej zatwierdzania (...).</p> <p>2. Bez znaczenia dla istoty sprawy jest fakt korzystania przy sporządzaniu taryfy z danych opublikowanych przez Prezesa URE. Dane te nie mają charakteru wiążącego i przyjęcie wyższych stawek od wskazanych przez pozwanego nie uzasadnia samo w sobie odmowy zatwierdzenia taryfy.</p> <p>3. prawidłowe skalkulowanie cen jest elementem ryzyka gospodarczego jaki ponoszą wszystkie podmioty gospodarcze. W każdym przypadku, gdy skalkulowana cena nie pokrywa poniesionych kosztów, przedsiębiorca ponosi wynikające z tego faktu skutki finansowe i nie uzasadnia to żądania zmiany zawartych umów. (...) Przepisy prawa energetyczne nie przewidują bowiem obowiązku korekty taryfy w przypadku, gdy np. średnie ceny zakupu energii okazały by się niższe od zakładanych przy sporządzaniu taryfy. Przyznanie możliwości zmiany taryfy, każdorazowo gdy okaże się, że faktyczne ceny zakupu energii są wyższe od zakładanych prowadziłoby przerzucenia ryzyka gospodarczego na odbiorców, nie stanowi słusznego interesu strony w rozumieniu art. 155 k.p.a.</p>
---	--	------------------------------	--

<p>XVII AmE 7/11 25.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 19.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej za naruszenie warunków koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego nie spełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE Art. 56 ust. 6 PE</p>	<p>1. (...) na powódzie jako profesjonalście ciąży obowiązek stworzenia takiej organizacji przedsiębiorstwa, aby wykluczyć możliwość wprowadzenia do sprzedaży paliwa o jakości nieodpowiadającej normom.</p> <p>2. W szczególności należy wskazać, iż powód nie może zwolnić się z odpowiedzialności za naruszenie warunków koncesji poprzez samo wskazanie, że paliwo posiada certyfikaty jakości, zwłaszcza, iż zostały one wystawione na zlecenie importera paliwa (...).</p> <p>3. Jakkolwiek przywołane przez powoda okoliczności nie uzasadniają przyjęcia, iż naruszenie warunków koncesji miało charakter nie zawiniony to jednak mają one wpływ na ocenę stopnia zawinienia, co w świetle przepisu art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego oddziałuje na wysokość kary pieniężnej.</p> <p>4. Prowadzone przez Prezesa URE w sprawie nałożenia kary pieniężnej postępowanie administracyjne nie zmierza bowiem do ustalenia winy w rozumieniu prawnokarnym. Prezes URE ocenia wyłącznie obiektywne okoliczności związane z wypełnieniem przez przedsiębiorców obowiązków ustawowych. Celem tego postępowania jest wyłącznie ocena, czy przedsiębiorca wypełnił prawidłowo, zgodnie z treścią ustawy, ciążące na nim obowiązki. Czyny wymienione w katalogu art. 56 ust. 1 Prawa energetycznego nie stanowią jednak czynów zabronionych przepisami prawa karnego. W związku z czym stopień zawinienia karanego podmiotu jest brany pod uwagę wyłącznie przy ustaleniu wysokości kary pieniężnej stosownie do treści art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego.</p>
<p>XVII AmE 9/11 30.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej</p> <p>Obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji</p>	<p>Art. 56 PE art. 9a ust. 8 PE</p>	<p>Przedmiotem analizy sądu była wyłącznie analiza stanu faktycznego, Sąd nie prowadził istotnych rozważań natury prawnej.</p>

<p>XVII AmE 10/11 10.12.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wymierzenie kary pieniężnej za niewywiązanie się z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii lub uiszczenia opłaty zastępczej</p>	<p>Art. 56 PE Art. 9a ust. 1 PE</p>	<p>Przedmiotem analizy sądu była wyłącznie analiza stanu faktycznego, Sąd nie prowadził istotnych rozważań natury prawnej.</p>
<p>XVII AmE 11/11 8.8.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 3.12.2010 r.</p> <p>Zmiana decyzji – obniżenie kary pieniężnej Odrzucenie wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji</p>	<p>Kara pieniężna za naruszenie warunków koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego niespełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z ust. 6 PE</p>	<p>1. Wymierzając karę w sprawach o odwołanie od decyzji regulatora rynku nakładającego kary pieniężne z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z mocy ustawy lub decyzji należy uwzględnić postanowienia Europejskiej Konwencji Praw człowieka i Obywatela i zapewnić przedsiębiorcom wyższy poziom sądowej ochrony praw. Z utrwalonego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wynika, iż dolegliwe kary pieniężne nakładane na przedsiębiorców przez organ administracyjny mają charakter sankcji karnych i w związku z tym powinny odpowiadać wymogom analogicznym do tych, jakie obowiązują sądy orzekające w sprawach karnych. Zatem powinny uwzględniać standardy ochrony praw oskarżonego obowiązujące w postępowaniu karnym.</p>
<p>XVII AmE 12/11 23.1.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 27.10.2010 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Zawarcie umowy o przyłączenie do sieci ciepłowniczej</p>	<p>Art. 8 ust. 1 PE art. 7 ust. 1 i 5 PE</p>	<p>1. Warunki przyłączenia wydawane są przez przedsiębiorstwo energetyczne po rozpatrzeniu wniosku podmiotu ubiegającego się o przyłączenie. Warunki te określają aspekty techniczne przyłączenia stosownie do okoliczności konkretnego przypadku, przy czym ze względu na bezpieczeństwo sieci i niezawodność dostaw prawo do ich kształtowania należy do przedsiębiorstwa energetycznego.</p> <p>2. Należy podkreślić, że przepis art. 7 ust. 5 Pe nakłada na przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii obowiązek rozbudowy sieci oraz finansowania rozbudowy sieci, w tym na potrzeby przyłączania podmiotów ubiegających się o przyłączenie, na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 1–4, 7 i 8 i art. 46 oraz w założeniach lub planach, o których mowa w art. 19 i 20.</p>

<p>XVII AmE 16/11 20.12.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 24.3.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zawarcie umowy przyłączenia farmy wiatrowej do sieci</p>	<p>Art. 7 ust. 1 PE Art. 7 ust. 3a PE</p> <p>Ustawa z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw</p>	<p>1. Zgodnie z art. 7 ust. 3a prawa energetycznego podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci składa przedsiębiorstwu energetycznemu wniosek o określenie warunków przyłączenia. Ocena, czy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci, jest dokonywana przez przedsiębiorstwo po złożeniu przez podmiot tego wniosku wraz z wymaganymi dokumentami.</p> <p>2. Kolejnym warunkiem niezbędnym do stwierdzenia istnienia publicznoprawnego obowiązku przedsiębiorstwa energetycznego zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, jest potwierdzenie spełnienia możliwości odbioru paliw lub energii przez urządzenia, sieci lub instalacje należące do podmiotu ubiegającego się o przyłączenie. Warunki przyłączenia wydawane są przez przedsiębiorstwo energetyczne po rozpatrzeniu wniosku podmiotu ubiegającego się o przyłączenie.</p>
<p>XVII AmE 25/11 1.10.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE z 27.8.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zatwierdzenie zmiany taryfy energii elektrycznej</p>	<p>art. 47 ust. 1 i 2 w zw. z art. 45 PE</p>	<p>1. prawidłowe skalkulowanie cen jest elementem ryzyka gospodarczego jaki ponoszą wszystkie podmioty gospodarcze. W każdym przypadku, gdy skalkulowana cena nie pokrywa poniesionych kosztów, przedsiębiorca ponosi wynikające z tego faktu skutki finansowe i nie uzasadnia to żądania zmiany zawartych umów. (...) Przyznanie możliwości zmiany taryfy, każdorazowo gdy okaże się, że faktyczne ceny zakupu energii są wyższe od zakładanych prowadziłyby przerwania ryzyka gospodarczego na odbiorców, nie stanowi słusznego interesu strony w rozumieniu art. 155 k.p.a.</p> <p>2. Stosownie do treści art. 45 (...) przedsiębiorstwa energetyczne same sporządzają taryfy, które o ile istnieje taki obowiązek, podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE. Prezes URE nie jest uprawniony do żadnych innych form interwencji w proces tworzenia taryf, a w szczególności określania parametrów elementów cenotwórczych.</p>
<p>XVII AmE 26/11 10.7.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.12.2010 r.</p> <p>Zmiana decyzji – obniżenie kary o 50%</p> <p>Oddalenie odwołania w pozostałej części</p>	<p>1. Kara pieniężna za naruszenie warunków koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego niespełniającego wymagań jakościowych</p> <p>2. Zakres kognicji SOKiK</p>	<p>art. . 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z ust. 6 PE</p>	<p>1. Sąd OKiK jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego. Nie jest więc sądem legalności decyzji administracyjnej i nie prowadzi jedynie postępowania kontrolnego, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy.</p>

<p>XVII AmE 27/11 23.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 26.10.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zmiana taryfy dla ciepła</p>	<p>§ 27 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2006 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło Art. 155 KPA</p>	<p>1. Taryfa skalkulowana poniżej uzasadnionych kosztów sprzedawcy oznacza korzyść dla odbiorców, gdyż używają oni produktu po cenie zaniżonej. Jednakże interes odbiorców paliwa gazowego nie powinien co do zasady zablokować możliwości urealnienia ceny administracyjnie ustalonej, jeżeli została źle ustalona i może doprowadzić do pokrzywdzenia przedsiębiorstwa energetycznego. Jeśli przedsiębiorstwo energetyczne nie otrzymuje za sprzedane paliwo gazowe ceny pozwalającej pokryć poziom uzasadnionych kosztów, ma ono zatem słuszny interes w zmianie decyzji.</p> <p>Powyższe wskazuje, że za słuszny interes strony w rozumieniu art. 155 kpa należy uznać potrzebę ukształtowania taryfy na takim poziomie, by zapewnione było pokrycie uzasadnionych kosztów przedsiębiorstwa,</p> <p>2. [...] nawet ewentualne wystąpienie kosztów nieplanowanych nie musi automatycznie pociągać za sobą konieczności zmiany taryfy zgodnie z oczekiwaniami powoda. Należy zauważyć, iż istotna zmiana w rozumieniu § 27 ust. 1 rozporządzenia (...) musi mieć charakter nieprzewidywalny, a także musi mieć wpływ na całą działalność Przedsiębiorcy, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, albowiem powód nie wykazał, by zmiana w zakresie kosztów paliwa gazowego rzutowała na całokształt wskaźników ekonomicznych przedsiębiorstwa, a nieuwzględnienie zmian wnioskowanych przez powoda spowoduje pogorszenie jego sytuacji finansowej.</p>
<p>XVII AmE 30/11 12.3.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 18.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zawarcie umowy o przyłączenie do sieci gazowej</p>	<p>Art. 7 ust. 1 PE Art. 7 ust. 5 PE</p>	<p>[...] brak ujęcia nieruchomości powódki w miejscowym planie szczegółowym zagospodarowania przestrzennego uchwalonym uchwałą Rady Miejskiej zwalniał przedsiębiorstwo gazownicze z obowiązku ujęcia tej nieruchomości w planie rozwoju zważywszy ponadto, że obecnie przyłączeniem do sieci gazowej zainteresowana jest w tym rejonie tylko powódka.</p>

<p>XVII AmE 37/11 15.10.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 23.11.2010 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>zatwierdzenie zmiany taryfy dla ciepła</p>	<p>art. 45 ust. 1 pkt 1 PE art. 44 ust. 1 PE</p>	<p>1. W ocenie Sądu zatwierdzenie taryfy dla gazu ziemnego, czego bezpośrednim skutkiem był wzrost cen zakupu tego paliwa, stanowiło nową i nieprzewidzianą okoliczność, której powódka nie mogła uwzględnić przy składaniu wniosku o zatwierdzenie taryfy zatwierdzonej Decyzją z dnia 2 września 2010 r. Zatwierdzenie lub nie taryf dostawców gazu (...) leżało w granicach decyzji organu administracyjnego. Powódka nie miała podstaw do przyjęcia cen zakupu gazu według stawek nowej taryfy, gdyż jako jeszcze nie zatwierdzona była nieobowiązująca i nie mogła z góry zakładać, że złożone przez te podmioty wnioski o zatwierdzenie taryf (o ile w ogóle posiadała wiedzę w tym zakresie), zostaną uwzględnione.</p> <p>2. (...) taryfa skalkulowana poniżej uzasadnionych kosztów sprzedawcy oznacza korzyść dla odbiorców, gdyż uzyskują oni produkt po cenie zaniżonej. Korzyść ta staje się nieuprawnioną, jeżeli zostaje uzyskana poza granicami ryzyka sprzedawcy, w wyniku administracyjnoprawnej struktury ustalania taryfy. Administracyjnoprawna ochrona interesów odbiorców, w granicach słuszności nie powinna zapewniać im niesłusznego wzbogacenia. Ochrona ta nie może być, tak jak w rozpatrywanej sprawie, celem odezwany od potrzeby jej zrównoważenia z ochroną uzasadnionego interesu przedsiębiorstwa energetycznego.</p>
<p>XVII AmE 40/11 15.1.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 21.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Kara pieniężna za naruszenie warunków udzielenia koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE § 97 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dn. 21 listopada 2005 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów i ich usytuowanie</p>	<p>1. Koncesja udzielona przedsiębiorcy obliguje go do wykonywania działalności gospodarczej zgodnie z obowiązującymi przepisami określającymi wymogi techniczne prowadzenia działalności oraz wymogi związane z ochroną środowiska.</p> <p>2. Niedopełnienie obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia, a w konsekwencji naruszenie warunków koncesji stanowi obligatoryjną przesłankę nałożenia na powoda kary pieniężnej – art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy z 10.04.1997 r. Prawo energetyczne.</p>

<p>XVII AmE 41/11 5.11.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2010 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Wymierzenie kary pieniężnej za naruszenie warunków koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 56 ust. 2, ust. 3 i ust. 6 PE § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 września 1999 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy magazynowaniu, napełnianiu i rozprowadzaniu gazów płynnych</p>	<p>1. Do decyzji nakładającej karę pieniężną obowiązuje wyższy standard ochrony praw przedsiębiorcy ze względu na konieczność zapewnienia skuteczności w polskim porządku prawnym przepisom Europejskiej konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wartości w zakresie w jaki Europejski Trybunał Praw Człowieka przyjmuje gdy dochodzi do wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej, zasady sądowej weryfikacji prawidłowości orzeczenia organu regulacji w tym zakresie, powinny odpowiadać wymogom analogicznym do tych, które obowiązują sąd orzekający w sprawie karnej. (...) Przedsiębiorcę obejmuje zatem domniemanie niewinności, które Prezes URE obowiązany jest udowodnić, wykazując fakt naruszenia prawa.</p> <p>2. Przepis § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 września 1999 r. (...) stanowi, że butla napełniana gazem płynnym o pojemności powyżej 5 kg powinna posiadać trwałe oznakowanie obejmujące całą powierzchnię butli wskazujące przedsiębiorcę odpowiedzialnego za jej stan techniczny. Przepis nie przesądza zatem o kolorze butli ani nawet o obowiązku jednolitego ich oznaczania przez przedsiębiorę. Wymóg powyższego przepisu zostaje więc spełniony, gdy oznakowanie obejmuje całą powierzchnię butli, jest trwałe i pozwalające jednoznacznie zidentyfikować przedsiębiorcę odpowiedzialnego za jej stan techniczny.</p>
<p>XVII AmE 45/11 22.11.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 21.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej za niewywiązanie się z obowiązku utrzymania w należytym stanie technicznym obiektów, instalacji i urządzeń oraz naruszenie warunków koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 10 i 12 PE Art. 4 ust. 1 PE</p>	<p>1. Okoliczność wystąpienia awarii skutkującej przerwą w dostawie energii elektrycznej nie stanowi samoistnej przesłanki stwierdzenia, że ukarany podmiot nie utrzymuje w należytym stanie technicznym obiektów, instalacji i urządzeń i nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji. Przyczynami „zdarzeń sieciowych” mogą być bowiem zarówno zdarzenia zawinione przez stronę trzecią (np.: zerwania mechaniczne kabli przez firmy wykonujące prace ziemne, zdarzenia spowodowane przez działanie niekorzystnych zjawisk atmosferycznych, którym nie można było zapobiec poprzez utrzymywanie w należytym stanie technicznym instalacji), jak i zdarzenia spowodowane uszkodzeniami urządzeń.</p> <p>2. Przepis art. 56 ust. 1 pkt 10 ustawy Prawo energetyczne odnosi się bowiem nie do skutku, ale do staranności działania przedsiębiorstwa energetycznego, w zakresie wykonywania obowiązku utrzymywania w należytym stanie technicznym obiektów, instalacji i urządzeń.</p> <p>3. Wystąpienie awarii nie stanowi samoistnej przesłanki stwierdzenia, że powód nie wypełnił ciężących na nim obowiązków. Przesłanką takiego stwierdzenia będzie natomiast ustalenie, że powód nie dochował należytej staranności na etapie poprzedzającym wystąpienie awarii i nie zapobiegł jej wystąpieniu, mimo, że miał świadomość zagrożenia awarią i realną możliwość zapobieżenia jej wystąpieniu.</p>

<p>XVII AmE 48/11 12.9.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 20.10.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p> <p>utrzymany w mocy wyrokiem 4.6.2013 r. VI ACa 1527/12</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej za naruszenie warunków koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego niespełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. koncesja jest zobowiązaniem przedsiębiorcy do wykonywania z należyta starannością wynikających z niej obowiązków w zamian za płynące z tego tytułu korzyści. Zatem na powódzie jako profesjonalistcie ciąży obowiązek stworzenia takiej organizacji przedsiębiorstwa, aby wykluczyć możliwość wprowadzenia do sprzedaży paliwa o jakości nieodpowiadającej normom.</p> <p>2. Świadczenie jakości jest bowiem potwierdzeniem jakości paliwa znajdującego się u dostawcy lecz nie stanowi dowodu, że paliwo wprowadzone do obrotu spełnia normy jakościowe. Należy podkreślić, że przedsiębiorca, który wyrazi zgodę na przepompowanie dostarczonego paliwa do zbiornika znajdującego się na stacji paliw bez zbadania jego jakości przyjmuje na siebie negatywne skutki ewentualnej nieprawidłowej jakości sprzedawanego paliwa.</p>
<p>AmE 50/11 16.8.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 21.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej</p>	<p>Art. 56 PE</p>	<p>[Brak dostępnego uzasadnienia]</p>
<p>AmE 51/11 7.1.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej</p>	<p>Art. 56 PE</p>	<p>[Brak dostępnego uzasadnienia]</p>
<p>XVII AmE 53/11 19.11.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 17.1.2011 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wymierzenie kary pieniężnej za naruszenie warunków koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE § 15 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 września 1999 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy magazynowaniu, napełnianiu i rozprowadzaniu gazów płynnych</p>	<p>1. (...) trwałe oznakowanie obejmujące całą powierzchnię butli wskazujące przedsiębiorcę odpowiedzialnego za jej stan techniczny musi zawierać butla napełniana, co oznacza, że takie oznakowanie musi istnieć najpóźniej chwili rozpoczęcia napełniania. Oczywiste ratio legis tego przepisu wiąże moment powstania zagrożenia dla bezpieczeństwa związanego z rozpoczęciem napełniania butli gazem (puste butle nie stwarzają istotnego zagrożenia). Dlatego też w chwili powstania zagrożenia, butla musi mieć oznakowanie przedsiębiorcy odpowiedzialnego za jej stan techniczny. W świetle przytoczonego przepisu nie jest zatem dopuszczalne umieszczanie oznakowania po napełnieniu, chociażby następowało to przed wprowadzeniem butli do obrotu.</p> <p>2. (...) warunki koncesji nakładają na koncesjonariuszy obowiązek przestrzegania wszystkich przepisów o wykonywaniu działalności w tym warunków bhp, niezależnie od tego w jakiej ustawie zostaną określone, a nie też w odniesieniu do przepisów wykonawczych, w oparciu o jaką delegację ustawową zostaną wydane.</p>

<p>XVII AmE 54/11 27.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej za naruszenie warunków koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego niespełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. Sąd zważył, że Prezes URE ocenia wyłącznie obiektywne okoliczności związane z wypełnianiem przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z ustawy. Celem postępowania jest wyłącznie ocena, czy zostały spełnione warunki, na których dopuszczalne było prowadzenie działalności w danym zakresie. W tym kontekście istotne znaczenie ma stanowisko Trybunału Konstytucyjnego wyrażone w wyroku z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie SK 52/04, iż „w doktrynie w sprawach deliktów administracyjnych przyjmuje się koncepcję winy obiektywnej, tj. opartej na przewadze obiektywnego faktu naruszenia normy sankcjonowanej, który sam w sobie uzasadnia postawienie zarzutu niezachowania należytej ostrożności wymaganej w stosunkach danego rodzaju. W przekonaniu Trybunału Konstytucyjnego przemawia to za odrzuceniem zasady domniemania niewinności jako reguły wiążącej organy orzekające o konsekwencjach popełnionego czynu. Trybunał Konstytucyjny podziela pogląd wyrażony w szczególności w uzasadnieniu wyroku z 23 kwietnia 2002 r., sygn. K 2/01 (OTK ZU nr 3/A/2002, poz. 27), że opłata jako sankcja administracyjna nie jest sankcją w rozumieniu prawa karnego. Przesłanką konstruowania odpowiedzialności różnej od odpowiedzialności karnej jest legitymacja ustawodawcy do represjonowania bezprawia z tytułu samej niesubordynacji wobec porządku prawnego, w oderwaniu od warunku czynu, winy i podziałów na klasyczne rodzaje odpowiedzialności oraz poza ustawami karnymi (tzw. obiektywna koncepcja odpowiedzialności)”.</p> <p>2. Zupełnie rozłączną kwestią, nie wpływającą na odpowiedzialność powoda jest zatem ewentualna kontrola dostawcy paliwa dla powoda na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2006 r. Nr 169, poz. 1200) i jej wyniki.</p> <p>3. Sąd podziela (...) pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 13 maja 2009 r. sygn. III SK 39/08, iż sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy będącą przesłanką górnej granicy kary pieniężnej (art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, jednolity tekst: Dz.U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zm.), ustala się według przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w roku podatkowym poprzedzającym ukaranie.</p>
--	---	---------------------------------	---

<p>XVII AmE 59/11 4.10.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 5.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej za naruszenie obowiązku przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 1a PE art. 9a ust. 1 PE</p>	<p>1. Prezes URE na mocy ustawy – Prawo energetyczne – jest zobowiązany do nałożenia kary podmiotowi, który nie wypełnia ustawowego obowiązku. Analizując przepisy, nie ma w nich podstaw do ustalenia, że zastosowanie kary jest uwarunkowane zawinionym zachowaniem przedsiębiorcy. Odpowiedzialność przedsiębiorcy jest oparta na zasadzie bezprawności działania czy zaniechania. Zła sytuacja finansowa nie zwalnia przedsiębiorcy z odpowiedzialności spełnienia przez niego ciążącego na nim obowiązku.</p> <p>2. (...) zła sytuacja finansowa Przedsiębiorcy nie zwalnia go z odpowiedzialności za niewywiązanie się z ciążącego na nim obowiązku.</p> <p>3. Profesjonalny przedsiębiorca powinien zachowując należytą staranność zadbać o wygenerowanie odpowiednich środków pozwalających wypełnić wymagania ustawowe stawiane przedsiębiorstwu zajmującemu się obrotem energią elektryczną.</p>
<p>XVII AmE 60/11 7.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.12.2010 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Zatwierdzenie taryfy dla energii elektrycznej</p>	<p>art. 479⁵³ § 2 KPC</p>	<p>SOKiK w analizie prawnej w przeważającej mierze oparł się na rozważaniach przedstawionych przez Sąd Najwyższy W wyroku z dnia 5 stycznia 2011 r. sygn. akt III SK 34/10:</p> <p>1. Sąd Najwyższy nie miał wątpliwości, że decyzja Prezesa URE wydana w postępowaniu dotyczącym zatwierdzenia taryfy dla powoda zawierała rozstrzygnięcie w sprawie, która została wcześniej załatwiona (rozstrzygnięta) Stanowiskiem Prezesa URE z dnia 28 czerwca 2001 r. Wobec tego Sąd Najwyższy wskazał, że jeżeli decyzja dotyczy sprawy już załatwionej ostatecznie istnieją przesłanki do stwierdzenia nieważności takiej decyzji na podstawie art. 156 § 1 pkt 3 kpa. Decyzja spełniająca przesłanki nieważności w świetle art. 156 § 1 pkt 3 kpa powinna być zdaniem Sądu Najwyższego uchylona na podstawie art. 479⁵³ kpc.</p> <p>2. <u>SOKiK</u>: Na ocenę tę nie ma wpływu fakt, że w przedmiotowej sprawie Prezes URE umorzył postępowanie taryfowe, a nie odmówił zatwierdzenia taryfy lub zwolnił Przedsiębiorstwo z obowiązku przedkładania taryfy do zatwierdzenia.</p>

<p>XVII AmE 61/11 17.10.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 4.11.2009 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji w całości</p>	<p>Ustalenie należnej opłaty rocznej z tytułu koncesji na obrót paliwami ciekłymi.</p>	<p>Art. 40, 44, 45 KPA § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 1998 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki corocznych opłat wnoszonych przez przedsiębiorstwa energetyczne, którym została udzielona koncesja</p>	<p>1. Postępowanie przed Sądem OKiK nie zmierza bezpośrednio do przeprowadzenia kontroli postępowania administracyjnego, lecz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Specyfika postępowania przed Sądem OKiK (tzw. postępowanie hybrydowe) powoduje, że wymieniony Sąd ma uprawnienie pełnej kontroli zastosowanego prawa materialnego i poczynionych ustaleń faktycznych oraz niepełnej kontroli prawa administracyjnego. Tylko wówczas, gdy odwołujący wykaże, że uchybienia proceduralne istotnie wpłynęły na merytoryczną treść zaskarżonej decyzji, wówczas Sąd musi ustosunkować się do zarzutów.</p> <p>2. Czym innym jest miejsce doręczenia a czym innym komu się doręcza.</p> <p>3. Przepis art. 45 k.p.a. należy rozumieć w ten sposób, że reguluje doręczanie pism osobom prawnym i jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej.</p>
<p>XVII AmE 63/11 22 .1.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 23.9.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nażożenie kary pieniężnej za naruszenie obowiązku przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 1a PE art. 9a ust. 1 PE</p>	<p>1. (...) do 8 sierpnia 2010 r. obowiązek uzyskania i przedłożenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia energii elektrycznej lub uiszczenia opłaty zastępczej obciążał m. in. przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem i sprzedażą energii odbiorcom końcowym (...) Jednocześnie na przedsiębiorstwie energetycznym, od którego powodowie nabyli energię elektryczną nie ciąży obowiązek przekazania wraz ze sprzedawaną energią świadectw pochodzenia. Strony umowy mogą oczywiście umówić się, że taki obowiązek na kontrahencie będzie ciążył, ale będzie to wynikiem swobodnej woli stron takiej umowy a nie wynikiem obowiązku wynikającego z przepisów ustawy. Błędna więc jest argumentacja powodów, że fakt nieotrzymania od (...) świadectw pochodzenia nabywanej energii uniemożliwił im przedstawienie ich do umorzenia Prezesowi URE.</p>
<p>XVII AmE 64/11 4.12.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2010 r.</p> <p>Zmiana decyzji – obniżenie kary pieniężnej o 50% Oddalenie odwołania w pozostałym zakresie</p>	<p>Wymierzenie kary pieniężnej za naruszenie warunków koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 i ust. 2 PE</p>	<p>1. Naruszenie jednego z warunków koncesji jest wystarczającą przesłanką do zastosowania przepisów art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne i wymierzenia na tej podstawie, w oparciu o art. 56 ust. 2 powołanej ustawy, kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.</p> <p>2. Profesjonalny przedsiębiorca działający na rynku paliw od wielu lat, powinien mieć wypracowane procedury pozwalające mu na ustalenie, czy zawierana umowa nie narusza warunków koncesji, w szczególności powinien wymagać od kontrahentów załączania do umowy niezbędnych, aktualnych dokumentów. Ich brak nie może natomiast zostać usprawiedliwiony w żaden sposób.</p>

			3. Kara pieniężna za naruszenie przepisów ustawy – Prawo energetyczne nakładana jest przez Prezesa URE niezależnie od tego, jaki dochód przynosi przedsiębiorcy prowadzona przez niego działalność gospodarcza i choć faktycznie stanowi dolegliwość i pociąga za sobą niekorzystne skutki finansowe to nie ma jednak znaczenia dla zasadności nakładanej kary, ani też jej wymiaru. Kara pieniężna, o której wyżej mowa, ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a więc być zarówno realną, odczuwalną dolegliwością dla ukaranego podmiotu, będącą reakcją na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań.
XVII AmE 65/11 5.3.2013 r. Decyzja Prezesa URE 16.12.2010 r. Oddalenie odwołania wnioskodawcy	Zawarcie umowy o przyłączenie do sieci gazowej	Art. 7 ust. 1 PE Art. 7 ust. 9 PE	1. ważna okoliczność, którą należało brać pod uwagę przy wydawaniu wyroku, to nieuwzględnienie inwestycji w planie rozwoju (...). Fakt, że plan ten nie jest zgodny z planem rozwoju gminy nie ma żadnego wpływu na ocenę zaskarżonej decyzji.
XVII AmE 67/11 23.1.2013 r. Decyzja Prezesa URE 3.12.2010 r. Oddalenie odwołania	Wymierzenie kary pieniężnej za naruszenie warunków koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego nie spełniającego wymagań jakościowych	Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE	1. Podnoszona przez powoda okoliczność posiadania świadectw jakości poszczególnych dostaw benzyny bezołowiowej i pozytywnych wyników kontroli techniczne (...) nie stanowi zdaniem Sądu dowodu dochowania przez powoda należytej staranności w zakresie prowadzonej działalności. 2. Świadectwo jakości jest bowiem potwierdzeniem jakości paliwa znajdującego się u dostawcy lecz nie stanowi dowodu, że paliwo wprowadzone do obrotu spełnia normy jakościowe. 3. Jakkolwiek przywołane przez powoda okoliczności nie uzasadniają przyjęcia, iż naruszenie warunków koncesji miało charakter nie zawiniony to jednak mają one wpływ na ocenę stopnia zawinienia, co w świetle przepisu art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego oddziałuje na wysokość kary pieniężnej. 4. Jak podkreślił Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 września 2008 r. sygn. akt VI ACa 486/08 kara nie może mieć charakteru symbolicznego, pozostawałoby to w sprzeczności z art. 56 ust. 3 Prawa energetycznego. Koncesjonowana działalność gospodarcza ma charakter zarobkowy i prowadzona jest na własne ryzyko. Okoliczność zaciągnięcia przez przedsiębiorcę kredytu, osiągnięcie zysku czy straty z prowadzonej działalności nie może mieć wpływu na ocenę jego sytuacji finansowej. W przeciwnym razie wykazanie przywołanych wyżej okoliczności skutkowałoby niewywiązaniem się przedsiębiorcy z nałożonej kary, która byłaby fikcją nie spełniającą celu represyjnego i prewencyjnego.

<p>XVII AmE 68/11 27.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 5.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nałożenie kary pieniężnej za naruszenie obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 9a ust. 1 PE</p>	<p>1. Brzmienie tego przepisu (przyp. art. 56 ust. 1 pkt 1a PE) przesądza, że Prezes URE jest nie tylko uprawniony, ale wręcz zobowiązany do nałożenia kary pieniężnej na podmiot, który nie wypełni ustawowego obowiązku. W świetle treści tego przepisu nie ma podstaw do ustalenia, że zastosowanie kary jest uwarunkowane zwinionym zachowaniem przedsiębiorcy. (...) art. 56 ust. 1 stanowi samodzielną podstawę do wymierzenia kary, a odpowiedzialność danego podmiotu nie jest oparta na zasadzie winy, lecz na zasadzie bezprawności działania czy zaniechania.</p> <p>2. (...) przepisy ustawy Prawo energetyczne nie przewidują możliwości wniesienia opłat zastępczych po terminie określonym w art. 9a ust. 5 ustawy będącym terminem materialnym, którego uchybienie wywołuje skutek prawny w postaci wygaśnięcia praw i obowiązków o charakterze materialnym. Tym samym Prezes URE nie mógł wziąć pod uwagę, wpłaty opłaty zastępczej w dniu 1 kwietnia 2010 r. skoro powód może domagać się zwrotu uiszczonych w tym dniu kwoty, albowiem jej uiszczenia nie można uznać za realizację obowiązku, który przecież wygasł. Dlatego też okoliczność wniesienia opłaty zastępczej w późniejszym terminie nie tylko nie stanowi przesłanki zwalniającej powoda z odpowiedzialności za nie wywiązanie się z ciężącego na nim obowiązku, ale także niwelującej szkodliwość czynu wobec uzupełnienia niedoboru powstałego w dochodach (...), który jest tylko pozorny.</p> <p>3. Przedsiębiorca otrzymujący koncesję na obrót energią elektryczną musi gwarantować, że będzie działał zgodnie z przepisami Prawa energetycznego regulującymi jego działalność, w tym obligatoryjnie wypełniał wszystkie nałożone na niego ustawą obowiązki. Podkreślenia wymaga, iż słaba kondycja finansowa nie zwalnia Przedsiębiorcy z realizacji tych obowiązków. Profesjonalny przedsiębiorca powinien zachowując należyłą staranność zadbać o wygenerowanie odpowiednich środków pozwalających wypełnić wymagania ustawowe stawiane przedsiębiorstwu zajmującemu się obrotem energią elektryczną.</p>
<p>XVII AmE 70/11 10.12.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 22.11.2010 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Wymierzenie kary pieniężnej za naruszenie warunków koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego niespełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. W stosunku do decyzji nakładającej karę pieniężną obowiązuje wyższy standard ochrony praw przedsiębiorcy ze względu na konieczność zapewnienia skuteczności w polskim porządku prawnym przepisom Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wartości w zakresie w jaki Europejski Trybunał Praw Człowieka przyjmuje, że gdy dochodzi do wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej, zasady sądowej weryfikacji prawidłowości orzeczenia organu regulacji w tym zakresie, powinny odpowiadać wymogom analogicznym do tych, które obowiązują sąd orzekający w sprawie karnej.</p> <p>2. Zastosowanie ma, w związku z tym zasada, że nie dające się usunąć wątpliwości rozstrzyga się na korzyść oskarżonego (zasada in dubio pro reo). Przedsiębiorcę obejmuje zatem domniemanie niewinności, które Prezes URE obowiązany jest obalić, wykazując fakt naruszenia prawa.</p>

<p>XVII AmE 71/11 6.3.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 19.11.2011 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zmiana koncesji – wydłużenie okresu obowiązywania oraz poszerzenie zakresu koncesji o sprzedaż gazu</p>	<p>Art. 56 usdg Art. 33 PE Art. 35 PE</p>	<p>1. Przy zmianie koncesji na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego koncesjonariusza obowiązują takie same przepisy Pe jak przy składaniu wniosku o koncesję, a Prezes URE jest uprawniony do zbadania przesłanek składanego wniosku jak przy udzieleniu koncesji.</p> <p>2. Nie można wyrazić zgody na legalne wykonywanie działalności gospodarczej na określonej infrastrukturze, jeżeli ta infrastruktura nie została legalnie dopuszczona do użytkowania.</p>
<p>XVII AmE 73/11 6.3.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.11.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej za nieprzestrzeganie obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia z kogeneracji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 1a w zw. z art. 9a ust. 1 i 8 PE</p>	<p>1. Przekroczenie podanego terminu (przyp. dnia 31 marca) skutkuje automatycznym zastosowaniem art. 56 Pe. Karze podlega bowiem ten, kto nie przestrzega obowiązku z art. 9a ust. 8 Pe (...).</p> <p>2. (...) art. 56 ust. 6a Pe wprowadza możliwość miarkowania kary. Generalna zasada wymierzenia kary podlega złagodzeniu w tych konkretnych przypadkach, dla których obiektywna ocena da wynik znikomości stopienia społecznej szkodliwości czynu. Ocena musi uwzględniać bezpieczeństwo energetyczne, ochronę środowiska i wpływ danego działania na realizację celów ustawy ujętych w przepisie art. 1 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne. Im mniejsze zagrożenie dla realizacji celów ustawy, tym mniejszy stopień społecznej szkodliwości.</p>
<p>XVII AmE 74/11 8.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 2.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wymierzenie kary pieniężnej za naruszenie warunków koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego niepełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji. Brzmienie tego przepisu nakłada na Prezesa URE bezwzględny obowiązek, a nie prawo, nałożenia kary w razie stwierdzenia wystąpienia okoliczności podlegających karze, co oznacza, że kara przewidziana w tym przepisie jest karą obligatoryjną.</p> <p>2. odpowiedzialność z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z prawa energetycznego, sankcjonowana karą pieniężną nakładaną przez Prezesa URE na podstawie art. 56 ust. 1 p. e., ma charakter odpowiedzialności obiektywnej, która wynika z samego faktu naruszenia norm prawa energetycznego. Nie jest zatem konieczne wykazywanie winy umyślnej bądź nieumyślnej karanego podmiotu</p>
<p>XVII AmE 75/11 21.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 16.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej za odmowę udzielenia informacji żądanych przez Prezesa URE</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 7 PE art. 28 ust. 1 PE</p>	<p>1. przepis ten (przyp. art. 56 ust. 1 pkt 7 PE) daje Prezesowi URE umocowanie do wymierzenia i ustalenia wysokości kary, której podlega każdy podmiot, który dopuści się naruszeń przepisu art. 28 teże ustawy, w tym tak jak powód nie przedstawi żądanych przez Prezesa URE informacji, a nie jak twierdzi powód tylko taki podmiot, który wyraźnie oświadczy, że odmawia udzielenia informacji.</p> <p>2. (...) celem zapisów art. 28 i 56 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo energetyczne jest zapewnienie Prezesowi URE wiadomości niezbędnych do realizacji jego zadań ustawowych. Cel ten implikuje, a wręcz wymusza objęcie sankcją karnoadministracyjną wszelkie przedsiębiorstwa energetyczne, które w jakikolwiek sposób nie udzielają informacji Prezesowi URE w zakresie prowadzonej przez nie działalności gospodarczej.</p>

<p>XVII AmE 76/11 21.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 11.2.2011 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Zatwierdzenie taryfy na obrót energią elektryczną w związku ze stanowiskiem Prezesa URE wydanym w dniu 28 czerwca 2011 r.</p>	<p>art. 47 ust. 1 PE</p>	<p>1. słowo „decyzja” wyrażone w art. 49 ust. 3 Prawa energetycznego nie oznacza decyzji w rozumieniu art. 104 k.p.a. a jedynie „rozpatrzenie” bądź „rozstrzygnięcie”. Skoro w definicji „regulacji” mieszczą się wszystkie działania podejmowane przez organ regulacyjny, to Prezes URE mógł znieść regulację i dokonać uwolnienia rynku energii elektrycznej wszelkimi możliwymi działaniami, w tym rzeczonym Stanowiskiem.</p> <p>2. (...) w dacie składania wniosku obowiązywało zwolnienie z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, co przesądza o zasadności odwołania, niezależnie od zarzutów dotyczących kalkulacji cen energii ujętych w taryfie. Z uwagi na przyjęcie w niniejszej sprawie braku po stronie powodowej obowiązku przedkładania taryfy objętej zaskarżoną decyzją do zatwierdzenia Prezesowi URE, nie ma potrzeby, zdaniem Sądu, dokonywania merytorycznej oceny tych zarzutów (...).</p>
<p>XVII AmE 77/11 21.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 16.2.2011 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nażalenie kary za stosowanie stawek opłat nie przestrzegając obowiązku przedstawienia taryfy do zatwierdzenia Prezesowi URE</p>	<p>Art. 47 PE Art. 56 ust. 1 pkt 5 PE</p>	<p>1. skoro Przedsiębiorstwo składa wniosek o zatwierdzenie nowej taryfy w terminie uniemożliwiającym przy zachowaniu należytej staranności jej rozpatrzenie, zatwierdzenie, ogłoszenie i wprowadzenie do stosowania przed upływem okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy, Przedsiębiorstwo prowadząc działalność do dnia wprowadzenia nowej taryfy narusza obowiązek przedstawienia taryfy do zatwierdzenia.</p> <p>2. dla wymierzenia przez Prezesa URE kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 5 ustawy – Prawo energetyczne nie ma znaczenia, z jakich względów przedsiębiorstwo energetyczne nie ustaliło w stosownym czasie nowej taryfy dla ciepła i nie wystąpiło do organu regulacyjnego – Prezesa URE o jej zatwierdzenie. Karę pieniężną nakłada się bez względu na przyczyny, dla których dane przedsiębiorstwo naruszyło w tym zakresie obowiązujące przepisy prawa. Nie można bowiem usprawiedliwiać pobierania opłat wg taryfy, która przestała już obowiązywać tj. innych niż wynikające z zatwierdzonych taryf, trudnościami z ustaleniem cen opału w nowej umowie z dostawcą Przedsiębiorcy.</p>
<p>XVII AmE 78/11 3.12.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 11.3.2011 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej w związku ze stosowaniem taryfy niezgodnie z określonymi w niej warunkami</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 6 PE</p>	<p>1. (...) nie ma znaczenia dla wynikającego z art.56 ust. 1 pkt 6 ustawy Prawo energetyczne obowiązku stosowania taryfy zgodnie z określonymi w niej warunkami, czy warunki te zostały wprowadzone w wykonaniu określonych przepisów czy też nie. Nawet jeśli określony zapis został wprowadzony wyłącznie z woli sporządzającego taryfę przedsiębiorstwa energetycznego, to obowiązujący w tym zapisie warunek musi być przez to przedsiębiorstwo przestrzegany. Taryfa stanowi bowiem integralną część umowy cywilnoprawnej pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym a odbiorcą i jako taka jest wiążąca w zakresie określonych w niej warunków.</p>

			<p>2. brak jest podstaw do uznania, że bonifikata jest „karą ustawową” lub też „karą umowną” ani też, że ma charakter odszkodowawczy. Bonifikata zmniejsza bowiem wysokość świadczenia pieniężnego (ceny lub opłaty) w związku z wykonaniem świadczenia rzeczowego w niższej jakości. Funkcją bonifikaty jest wzajemne dostosowanie wysokości świadczeń w wykonaniu zasady ich ekwiwalentności, a nie kompensata szkody. Bez znaczenia dla jej funkcji jest sposób obliczania wysokości bonifikaty, gdyż podobnie jak cena stanowi ona element umowy stron.</p> <p>3. (...) udzielenie bonifikaty nie wyłącza obowiązku odszkodowawczego, jeżeli następstwem nienależytego wykonania zobowiązania była szkoda wierzyciela.</p>
<p>XVII AmE 79/11 15.3.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 1.3.2011 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>1. Nałożenie kary pieniężnej za niezłożenie sprawozdania kwartalnego z działalności na zasadach określonych w ustawie o biokomponentach i biopaliwach</p> <p>2. Definicja wytwórcy biopaliw lub biokomponentów</p>	<p>art. 33 ust. 1 pkt 8 ustawy o biokomponentach i biopaliwach</p>	<p>1. działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców. Żeby być wytwórcą podlegającym reżimowi z ustawy o biopaliwach należy oprócz wpisu do rejestru wytwórców, prowadzić działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biokomponentów.</p> <p>2. Dokonanie wpisu do rejestru wytwórców stanowi domniemanie bycia wytwórcą.</p>
<p>XVII AmE 84/11 13.12.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 14.1.2011 r.</p> <p>Zmiana decyzji – obniżenie wysokości kary pieniężnej Oddalenie odwołania w pozostałej części</p>	<p>Wymierzenie kary pieniężnej za naruszenie warunków koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego niepełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 3 PE Art. 56 ust. 6 PE</p>	<p>1. Na przedsiębiorcy prowadzącym koncesjonowaną działalność gospodarczą spoczywa odpowiedzialność za należyte wykonanie wynikających z koncesji obowiązków.</p> <p>2. Przedsiębiorca ma pełną swobodę wyboru działań, które podejmie w celu wywiązania się z obowiązków koncesyjnych, przy czym odpowiedzialność za wybór tych działań zawsze spoczywa na przedsiębiorcy.</p> <p>3. (...) poziom staranności wymaganej od przedsiębiorcy zajmującego się sprzedażą paliw ciekłych jest wyższy niż przeciętny poziom staranności przyjęty w obrocie gospodarczym, choćby ze względu na szczególną wrażliwość branży obrotu paliwami ciekłymi</p>

<p>XVII AmE 87/11 4.3.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 11.3.2011 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej w związku ze stosowaniem taryfy niezgodnie z określonymi w niej warunkami</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 6 PE</p>	<p>1. (...) brak jest podstaw do uznania, że bonifikata ma charakter odszkodowawczy. Bonifikata mniejsza bowiem wysokość świadczenia pieniężnego (ceny lub opłaty) w związku z wykonaniem świadczenia rzeczowego w niższej jakości. Funkcją bonifikaty jest wzajemne dostosowanie wysokości świadczeń w wykonaniu zasady ich ekwiwalentności, a nie kompensata szkody. Bez znaczenia dla jej funkcji jest sposób obliczania wysokości bonifikaty, gdyż podobnie jak cena stanowi ona element umowy stron.</p> <p>2. Podkreślić również należy, że udzielenie bonifikaty nie wyłącza obowiązku odszkodowawczego, jeżeli następstwem nienależytego wykonania zobowiązania była szkoda wierzyciela.</p> <p>3. (...) charakter bonifikaty sprawia, że bez znaczenia jest przyczyna wywołująca zdarzenie powodujące konieczność jej udzielenia. Wystąpienie zjawiska „siły wyższej” może wyłączać odpowiedzialność odszkodowawczą ale nie uzasadnia naruszenia zasady ekwiwalentności świadczeń.</p> <p>4. (...) nie ma znaczenia dla wynikającego z art. 56 ust. 1 pkt 6 ustawy Prawo energetyczne obowiązku stosowania taryfy zgodnie z określonymi w niej warunkami, czy warunki te zostały wprowadzone w wykonaniu określonych przepisów czy też nie. Nawet jeśli określony zapis został wprowadzony wyłącznie z woli sporządzającego taryfę przedsiębiorstwa energetycznego, to obowiązujący w tym zapisie warunek musi być przez to przedsiębiorstwo przestrzegany.</p>
<p>XVII AmE 90/11 16.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 10.2.2011 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zawarcie umowy przyłączenia do sieci elektroenergetycznej.</p>	<p>Art. 8 ust. 1 PE Art. 7 ust. 1 PE Art. 7 ust. 3a PE</p>	<p>Prezes URE przed wydaniem zaskarżonej decyzji ustalił, iż powód nie spełnił wymagań ustawowych uzasadniających żądanie zawarcia umowy przyłączeniowej. W tej sytuacji prowadzenie dalszego postępowania w celu ustalenia, czy istnieją techniczne warunki przyłączenia było zbędne.</p>

<p>XVII AmE 91/11 11.3.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej za naruszenie warunków udzielenia koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego niepełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. dla zakresu obowiązku ciążącego na powódce warunku (...) Koncesji nie ma znaczenia przyczyna powodująca, że oferowane do sprzedaży paliwo nie spełnia właściwej normy jakościowej.</p> <p>2. Obowiązkiem koncesjonariusza było takie prowadzenie działalności gospodarczej, aby do obrotu wprowadzane było wyłącznie paliwo spełniające normy. Jeśli zatem w oleju napędowym (...) w wyniku składowania następują procesy powodujące ubytki lub zmianę właściwości estrów, to koncesjonariusz powinien tę okoliczność uwzględniać w toku prowadzonej działalności, chociażby poprzez zamawianie mniejszych ilości tego paliwa dla skrócenia okresu jego składowania.</p> <p>3. szkodliwość czynu nie należy odnosić do określonego nie mieszczącego się w normie parametru paliwa ale do wykonania obowiązku sprzedaży paliwa o parametrach odpowiadających normie w ogóle. Warunek (...) Koncesji odnosi się do wszystkich oferowanych paliw jako poszczególnych produktów, które w całości powinny odpowiadać określonym normom. Dopuszczenie do sprzedaży paliwa nie spełniającego chociażby jednego parametru wskazywać może na brak należytej dbałości ze strony przedsiębiorcy w realizacji tego warunku, co stanowi znaczne społeczne niebezpieczeństwo.</p>
<p>XVII AmE 93/11 15.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 15.3.2011 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej</p>	<p>art. 8 ust. 1 PE art. 7 ust. 1 PE</p>	<p>1. w dacie złożenia wniosku przez (...) o rozstrzygnięcie sporu po pierwsze, sprawa nie była zakończona, po drugie, nie istniał spór dający Prezesowi URE kompetencje do rozstrzygnięcia, bowiem (...) poinformowała o przysądzonej odmowie, co nie spełnia kryteriów z art. 7 ust. 1 PE. Samo stanowisko (...) bez uzasadnienia nie może być potraktowane jako odmowa w rozumieniu art. 7 ust. 1 PE przez brak określenia zakresu sporu kwalifikującego się do rozstrzygnięcia na podstawie art. 8 ust. 1 PE.</p> <p>2. Wniosek o przyłączenie pozostawiony bez rozpatrzenia nie jest sprawą sporną w sprawie odmowy przyłączenia.</p>
<p>XVII AmE 98/11 20.12.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 11.4.2011 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej</p>	<p>Art. 7 ust. 1 PE Art. 7 ust. 8i PE</p>	<p>1. od zaistnienia warunków ekonomicznych, zależy uprawnienie Prezesa URE do wydania rozstrzygnięcia, w którym deklaratoryjnie potwierdza powstanie określonego stosunku obligacyjnego i konstytutywnie kształtuje jego treść w kwestiach spornych pomiędzy stronami.</p> <p>2. odmowa zawarcia umowy o przyłączenie przez powódkę, gdy warunki o których mowa w art. 7 ust. 1 PE łącznie nie zaistniały, nie uprawnia Prezesa URE do wydania decyzji zastępującej umowę o przyłączenie do sieci</p>
<p>XVII AmE 104/11 17.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 17.3.2013 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wstrzymanie dostaw energii elektrycznej</p>	<p>art. 6 ust. 3a PE</p>	<p>1. Warunkiem sine qua non wypowiedzenia przez przedsiębiorstwo energetyczne umowy kompleksowej jest wcześniejsze wyczerpanie procedury określonej w art. 6 ust. 3a Pr. en.</p> <p>2. (...) przepis art. 6 ust. 3a Pr. en. ma charakter bezwzględnie obowiązujący, ma więc zastosowanie niezależnie od tego jak w ogólnych warunkach umów kompleksowych powoda zostały skonstruowane warunki jej rozwiązania.</p>

<p>XVII AmE 105/11 12.3.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.11.2010 r.</p> <p>Zmiana zaskarżonej decyzji – odstąpienie od wymierzenia kary</p> <p>Oddalenie odwołania w pozostałej części</p>	<p>1. Nałożenie kary pieniężnej za nieprzestrzeganie obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia z kogeneracji</p> <p>2. Ustalenie stopnia zawinienia</p>	<p>art. 56 ust. 6a PE</p>	<p>1. uiszczenie przez powoda opłaty zastępczej z nieznacznym (kilkugodzinnym) przekroczeniem terminu ustawowego w pełni spełnia ustawowe przesłanki uzasadniające zastosowanie nadzwyczajnej instytucji ustawowej odstąpienia od wymierzenia kary.</p> <p>2. termin na uiszczenie opłaty jest trzymiesięczny. Oznacza to, że opłatę zastępczą przedsiębiorca może wnieść do końca terminu ustawowego bez żadnych ujemnych konsekwencji dla zobowiązanego. (...) Dopiero niedochowanie terminu ustawowego może podlegać ocenie. Jednak ocena stopnia zawinienia przedsiębiorcy powinna uwzględniać takie okoliczności jak rozmiar opóźnienia z wniesieniem opłaty. W analizowanym przypadku przedsiębiorca dopuścił się naruszenia obowiązku ustawowego w zakresie terminu wniesienia opłaty zastępczej lecz rozmiar opóźnienia był nie znaczny, nieprzekraczający nawet 24 godzin. Nie można więc naruszenia powoda oceniać taką samą miarą jak w przypadku, gdy opóźnienie w zapłacie jest dłuższe choćby kilkudniowe.</p>
<p>XVII AmE 114/11 12.11.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nałożenie kary pieniężnej za naruszenie warunków udzielenia koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego niespełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. przedsiębiorcy mają pełną swobodę wyboru działań, które podejmą w celu wywiązania się z obowiązków koncesyjnych. Mogą to czynić, np. poprzez pobranie stosownych próbek paliwa do kontroli.</p> <p>2. dla oceny czy wypełniający warunki koncesji czyni to z należytą starannością istotne znaczenie ma sporządzenie wzorca koncesjonariusza, który obowiązek wprowadzania do obrotu paliw, których parametry jakości odpowiadają normom wynikającym z rozporządzenia. Wzorcem tym będzie jego zaangażowanie i dbałość o wykonanie zobowiązania. Jest to pewne minimum, którego może oczekiwać każdy klient i które zapewnia koncesjonariuszowi brak odpowiedzialności, za naruszenie warunków koncesji.</p> <p>3. Kara ma stanowić wyraźne ostrzeżenie na przyszłość przed powtarzaniem podobnych, nagannych zachowań oraz motywować do przestrzegania reguł prawnych wynikających z prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej.</p>
<p>XVII AmE 117/11 18.3.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 26.1.2011 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nałożenie kary pieniężnej za naruszenie warunków udzielenia koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego niespełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>stopień szkodliwości czynu nie był znikomy, gdyż powód wprowadzał do obrotu (...) litrów paliwa, którego parametry jakościowe były niezgodne z parametrami wynikającymi z zawartych umów i norm określonych prawem i przekroczenie tych parametrów było znaczne. Bez znaczenia jest przy tym czy paliwo niespełniające parametrów jakościowych miało szkodliwy wpływ na silniki. Istotą naruszenia prawa było bowiem nieprzestrzeganie warunków koncesji jako takiej i szkodliwość tego działania stanowi kryterium dla wymiaru kary.</p>

<p>XVII AmE 120/11 6.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej za nieprze- strzeganie obowiązku uzyskania i przedsta- wienia do umorzenia Prezesowi URE świa- dectw pochodzenia z kogeneracji</p>	<p>art. 9a ust. 8 PE w zw. z art. 56 ust. 1 pkt 1a PE</p>	<p>wyznaczniem realizacji wspomnianego obowią- zku (przyp. obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectw pochodzenia z Kogeneracji) (...) jest fakt bycia przedsiębiorstwem albo zajmującym się wytwarzaniem energii elektrycznej albo zajmującym się obrotem energią elektryczną i sprze- dającym energię elektryczną odbiorcom końcowym. W zakresie grupy wytwórców mieszczą się nie tylko przedsiębiorstwa zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej na bazie paliw konwencjonalnych, ale także wytwórcy energii elektrycznej w źródłach odna- wialnych oraz kogeneracyjnych. Sam fakt wytwarzania energii elektrycznej w źródle odnawialnym lub kogenera- cyjnym nie zwalnia z realizacji któregośkolwiek z tych obo- wiązków, o ile tylko następuje sprzedaż energii na rzecz odbiorców końcowych.</p>
<p>XVII AmE 122/11 17.5.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 12.5.2011 r.</p> <p>Zmiana w kompa- racji zaskarżonej decyzji (zmiana adresata)</p> <p>Oddalenie odwo- łania w pozostałej części</p>	<p>Nalożenie kary pienięż- nej za stosowanie cen i taryf bez prze- strzegania obowiązku ich przedstawi- enia Prezesowi URE do zatwierdzenia</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 5 PE</p>	<p>1. Prezes URE ma obowiązek ukarać przedsiębiorstwo energetyczne, karze podlega ten, kto stosuje taryfę nie przestrzegając obowiązku jej przedstawienia do zatwierdzenia. (...) Nie przestrzegania omawianego obowiązku nie można (...) ograniczać tylko do przedłożenia taryfy (art. 47 ust. 1 Pr. en.). Należy bowiem uwzględnić, że przedłożoną taryfę rozpatruje Prezes URE w określonym terminie (art. 47 ust. 2 Pr. en.), że zatwierdzona taryfa podlega odpowiedniemu ogłoszeniu (art. 47 ust. 3) i dopiero po przejściu takiego trybu powstaje taryfa, którą przedsiębiorstwo może w określonym terminie wprowadzić do stosowania (art. 47 ust. 4). (...) warunkiem obowiązywania taryfy jest nie tylko jej przedłożenie, ale również uzyskanie zatwierdzenia przez Prezesa URE, publikacja i upływ określonego terminu od publikacji. Uchybienie tym warunkom oznacza nieprze- strzeganie obowiązku, o którym mowa w art. 56 ust. 1 pkt 5 Pr. en. i podlega karze.</p>
<p>XVII AmE 124/11 26.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nalożenie kary pie- niężnej za naruszenie warunków udzielenia koncesji po- przez wpro- wadzenie do obrotu paliwa ciekłego nie- spełniającego wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. W postępowaniu o wymierzenie kary pieniężnej wina sprawcy nie należy do okoliczności stanu faktycznego, tylko mających wpływ na wysokość kary.</p> <p>2. dla oceny czy wypełniający warunki koncesji czyni to z należytą starannością istotne znaczenie ma sporządzenie wzorca koncesjonariusza, który obowiązek wprowadzania do obrotu paliw, których parametry jakości odpowiadają normom wynikającym z rozporządzenia. Wzorcem tym będzie jego zaangażowanie i dbałość o wykonanie zobowiązania. Jest to pewne minimum, którego może oczekiwać każdy klient i które zapewnia koncesjonariuszowi brak odpowiedzialności, za naruszenie warunków koncesji.</p> <p>3. Dla przyjęcia, że odwołujący był należycie staranny w wykonywaniu obowiązków wynikających z koncesji konieczne jest wykazanie, że dbał o jakość wprowadzonego do obrotu paliwa, przy czym dbałość ta nie była jedynie formalną, polegającą na sprawdzeniu dokumentów, konieczne jest by w ramach tej dbałości koncesjo- nariusz podejmował także inne działania, mające na celu wyeliminowanie wprowadzania do obrotu paliwa o parametrach nieodpowiadających normie.</p>

			4. kara pieniężna (...) ma pełnić funkcję prewencji szczególnej i ogólnej, a więc być zarówno realną, odczuwalną dolegliwością dla ukaranego podmiotu, będącą reakcją na naruszenie przepisów, ale także wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość, zapobiegającym powtarzaniu nagannych zachowań.
XVII AmE 125/11 18.3.2013 r. Decyzja Prezesa URE 22.4.2011 r. Oddalenie odwołania powoda	Udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi	Art. 33 ust. 1 pkt 2 PE	Przedmiotem analizy sądu była wyłącznie ocena stanu faktycznego, sąd nie prowadził rozważań natury prawnej.
XVII AmE 126/11 8.4.2013 r. Decyzja Prezesa URE 3.3.2011 r. Oddalenie odwołania powoda	Nalożenie kary pieniężnej za niezłożenie sprawozdania kwartalnego z działalności na zasadach określonych w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych	art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych	1. Dopóki zatem wykonywanie takiej działalności (przyp. koncesjonowanej) nie zostanie zaprzestane w sposób trwały, należy uznać, iż przedsiębiorca zgodnie z art. 18 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej powinien spełniać obowiązek składania raportów kwartalnych na zasadach określonych w art. 30 ust. 2 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. 2. fakt, że (...), wypełniony formularz zawierałby wielkości zerowe lub adnotacje nie dotyczy, nie podważa waloru informacyjnego takiego sprawozdania. Sprawozdanie takie w równym stopniu, jak każde inne, odzwierciedla dane o rynku produkcji biopaliw i jest w równym stopniu przydatne Prezesowi URE do sporządzania zbiorczego raportu kwartalnego dotyczącego rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych, zgodnie z art. 30 ust. 4 ustawy o biokomponentach i biopaliwach.
XVII AmE 128/11 8.4.2013 r. Decyzja Prezesa URE 30.5.2011 r. Uchylenie zaskarżonej decyzji	Nalożenie kary pieniężnej za naruszenie warunków udzielenia koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu paliwa ciekłego nie spełniającego wymagań jakościowych	Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE	1. (...) do decyzji nakładającej karę pieniężną obowiązuje wyższy standard ochrony praw przedsiębiorcy ze względu na konieczność zapewnienia skuteczności w polskim porządku prawnym przepisom Europejskiej konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wartości w zakresie w jaki Europejski Trybunał Praw Człowieka przyjmuje gdy dochodzi do wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej, zasady sądowej weryfikacji prawidłowości orzeczenia organu regulacji w tym zakresie, powinny odpowiadać wymogom analogicznym do tych, które obowiązują sąd orzekający w sprawie karnej. 2. treść koncesji nie pozostawiała wątpliwości, że zezwalała ona na obrót wszelkimi olejami napędowymi, natomiast wyłączona jest działalność w zakresie obrotu olejem opałowym. (...) produkt o nazwie „olej napędowy grzewczy (...) zawiera w sobie określenie „olej napędowy” i wbrew stanowisku pozwanego nie można tego uznać za zabieg marketingowy, a o zakwalifikowaniu produktu do kategorii olejów napędowych nie decyduje jego przeznaczenie.

<p>XVII AmE 131/11 22.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania powodów</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej za naruszenie warunków udzielenia koncesji poprzez wprowadzenie do obrotu benzyny bezołowiowej niespełniającej wymagań jakościowych</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. w sytuacji, gdy po odbiorze paliwa przedsiębiorcy nie podjęli działań mających na celu ustalenie jakości konkretnej partii towaru opierając się jedynie na dostarczonym świadectwie jakości, to nie dochowali należytej staranności i przyjęli na siebie odpowiedzialność za jakość wprowadzonego do sprzedaży paliwa.</p> <p>2. dla ustalenia obiektywnego faktu naruszenia warunków koncesji nie ma także wpływu dobra, bądź zła wiara przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą. Z tych względów nie ma znaczenia, czy zmiana parametru paliwa była związana z celowym i świadomym działaniem, czy też nastąpiła z powodu niedochowania przez powoda należytej staranności przy wykonywaniu koncesjonowanej działalności gospodarczej.</p>
<p>XVII AmE 133/11 20.3.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 17.6.2011 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej za naruszenie warunków udzielenia koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 5 ust. 5 PE</p>	<p>1. Zmiana grupy taryfowej oznacza więc zmianę umowy. Zgodnie z art. 5 ust. 2 pkt 1 przedsiębiorca zmieniając grupę taryfową ma obowiązek przedstawić odbiorcy określone w tym przepisie informacje dotyczące grupy taryfowej stosowanej w rozliczeniach i warunki wprowadzenia jej zmian. Skoro przedmiot zmian umowy dotyczył grupy taryfowej, na przedsiębiorcy ciążył określony w art. 5 ust. 5 Prawa energetycznego obowiązek powiadomienia odbiorców z odpowiednim wyprzedzeniem o planowanych zmianach oraz pisemną informacją prawie wypowiedzenia umowy.</p>
<p>XVII AmE 134/11 26.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 4.2.2011 r.</p> <p>Oddalenie odwołania odbiorcy</p>	<p>Wstrzymanie dostaw gazu</p>	<p>art. 8 ust. 1 PE art. 6 ust. 3a PE</p>	<p>1. O braku zużycia gazu nie świadczy brak dostarczenia faktury. Faktura służy rozliczeniu za zużycie gazu a o zużyciu gazu stanowi pomiar na wyjściu z gazomierza</p> <p>2. Przepis art. 6 ust. 3 a Pe stanowi o „zwlekaniu”, czyli sprowadza się w swej istocie do niewykonania świadczenia przez odbiorcę, co (...) odpowiadałoby opóźnieniu zwykłemu.</p> <p>3. wezwanie przewidziane art. 6 ust. 3a Pe pełni dodatkową funkcję informacyjną o zaległościach i konsekwencjach braku zapłaty. (...)wezwanie to nie jest oświadczeniem woli, a oświadczeniem wiedzy – informacją skierowaną do odbiorcy energii elektrycznej, iż z uwagi na zaległości płatnicze może nastąpić wstrzymanie dostaw energii z uprzedzeniem, że brak wpłaty w wyznaczonym dwutygodniowym terminie będzie uprawniał przedsiębiorstwo energetyczne zarówno do wypowiedzenia umowy, a więc złożenia oświadczenia woli o charakterze kształtującym, jak i wstrzymania dostaw energii.</p>

<p>XVII AmE 136/11 6.6.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 8.6.2011 r.</p> <p>Oddalenie odwołania powoda</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej za niedotrzymanie obowiązku utrzymania obiektów, instalacji i urządzeń w należytym stanie technicznym oraz wytwarzania oraz przesyłania i dystrybucji ciepła w sposób ciągły i niezawodny</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 10 PE</p>	<p>1. oczywistym jest, że okoliczność wystąpienia awarii skutkującej przerwą w dostawie ciepła nie stanowi samoistnej przesłanki stwierdzenia, że ukarany podmiot nie utrzymuje w należytym stanie technicznym obiektów, instalacji i urządzeń i nie przestrzega obowiązków wynikających z koncesji.</p> <p>2. Wystąpienie awarii nie stanowi samoistnej przesłanki stwierdzenia, że powód nie wypełnił ciążących na nim obowiązków. Przesłanką takiego stwierdzenia będzie natomiast ustalenie, że powód nie dochował należytej staranności na etapie poprzedzającym wystąpienie awarii i nie zapobiegł jej wystąpieniu, mimo, że miał świadomość zagrożenia awarią i realną możliwość zapobieżenia jej wystąpieniu.</p> <p>3. Przepis art. 56 ust. 1 pkt 10 ustawy Prawo energetyczne odnosi się (...) nie do skutku, ale do staranności działania przedsiębiorstwa energetycznego, w zakresie wykonywania obowiązku utrzymania w należytym stanie technicznym obiektów, instalacji i urządzeń.</p>
<p>XVII AmE 138/11 22.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.12.2010 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej za nieprzestrzeganie obowiązku utrzymania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw energii elektrycznej do odbiorców</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 2 PE</p>	<p>1. brak jest podstaw do nadawania wypełnionej ankiecie waloru jedyne i ostateczne dowodu na okoliczność planowanego przez powoda zużycie węgla brunatnego w przedmiotowym okresie. Takiego charakteru nie nadaje ankiecie żaden przepis prawa, co oznacza, że ma ona wyłącznie charakter sformalizowanej informacji – oświadczenia, która może być w późniejszym czasie korygowana lub uzupełniana.</p>
<p>XVII AmE 141/11 21.12.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 30.12.2010 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej za nieprzestrzeganie obowiązku utrzymania zapasów paliw</p>	<p>art. 10 ust. 1 PE</p>	<p>1. osoby upoważnione przez Prezesa URE do dokonywania kontroli są uprawnione do analizy dokumentów dotyczących ewidencjonowania zapasów. Jest to zapis ogólny, dający pozwanemu szerokie uprawnienia. Jak wynika z dokumentów załączonych do akt administracyjnych pozwany opierał się na formularzach wypełnionych przez powoda, jak również analizował umowę na dostawę węgla, która była przez powoda złożona. Sąd stoi na stanowisku, że kontrola przeprowadzona za pomocą formularzy nie spełnia wymogów określonych w cytowanym przepisie, dzielając w tym zakresie wnioski Najwyższej Izby Kontroli, zawarte w „Informacji o wynikach kontroli tworzenia i utrzymywania zapasów paliw przez elektrociepłownię i elektrociepłownię” (...). Taki formularz nie stanowi bowiem dokumentu ewidencjonowania zapasów, a jedynie ankietę o charakterze informacyjnym.</p>

<p>XVII AmE 167/11 1.3.2013 r.</p> <p>ponowne orzeczenie po uchyleniu SA wyrokiem z dnia 30.9.2011 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 21.11.2005 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	<p>Nażalenie kary pieniężnej za niewywiązanie się z obowiązku utrzymywania w należytym stanie technicznym obiektów, instalacji i urządzeń oraz naruszenie warunków koncesji</p>	<p>art. 56 ust. 1 pkt 10 i 12 PE</p>	<p>1. sam fakt wystąpienia awarii nie jest synonimem nie utrzymywania sieci w należytym stanie.</p> <p>2. Nie można więc było postawić powodowi (...) zarzutu naruszenia art. 4 ust. 1 pe, skoro zastosowane na stacji (...) zabezpieczenie spełniało standardy w dziedzinie zabezpieczeń.</p>
<p>XVII AmE 177/11 28.2.2013 r.</p> <p>Ponowne orzeczenie po uchyleniu wyrokiem SA z dnia 30.9.2011 r. VI ACa 710/11</p> <p>Decyzja Prezesa URE 20.9.2006 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Odmowa zatwierdzenia zmiany taryfy la paliw gazowych</p>	<p>155 k.p.a. w zw. z § 30 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi</p>	<p>1. fakt zatwierdzenia nowej taryfy dla paliw gazowych decyzją Prezesa URE z dnia 10 kwietnia 2008r. nr (...) i wprowadzenia jej w życie, co skutkowało wygaśnięciem decyzji z dnia 17 marca 2006r. nie powoduje, że postępowanie w niniejszej sprawie stało się zbędne. Wygaśnięcie bowiem jedynie decyzja taryfowa, natomiast zaskarżona Decyzja odmawiająca zmiany przedmiotowej decyzji taryfowej nie wygaśnię, ani nie utraciła mocy obowiązującej. Wprawdzie po wydaniu decyzji zatwierdzającej nową taryfę zmiana decyzji o zatwierdzeniu poprzedniej taryfy nie jest możliwa, nie wpływa to jednak na możliwość dokonania oceny zasadności decyzji odmawiającej zmiany decyzji o zatwierdzeniu taryfy. Oceny tej należy dokonać tym bardziej, że Decyzja ta wywołała konkretne skutki względem powoda o charakterze majątkowym.</p> <p>2. interes odbiorców paliwa gazowego nie powinien co do zasady zablokować możliwości urealnienia ceny administracyjnie ustalonej, jeżeli została źle ustalona i może doprowadzić do pokrzywdzenia przedsiębiorstwa energetycznego. Jeśli przedsiębiorstwo energetyczne nie otrzymuje za sprzedane paliwo gazowe ceny pozwalającej pokryć poziom uzasadnionych kosztów, ma ono zatem słuszny interes w zmianie decyzji.</p>
<p>XVII AmE 181/11 10.6.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 31.7.2011 r.</p> <p>Zmiana zaskarżonej decyzji Prezesa URE</p>	<p>Korekta kosztów osieroconych</p>	<p>art. 30 ust. 1 ustawy KDT art. 32 ustawy KDT</p>	<p>1. Pominięcie przez Prezesa URE poszczególnych wydatków i przychodów ze sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych jako nie zrealizowanych na rynku konkurencyjnym jest możliwe pod warunkiem udowodnienia tej okoliczności.</p> <p>2. brak jest podstaw do kwestionowania przychodów ze sprzedaży niewykorzystanych rezerw mocy, tylko z powodu, że ich sprzedaż była realizowana wyłącznie pomiędzy podmiotami należącymi do grupy kapitałowej. Przynależność do grupy kapitałowej nie oznacza, że transakcje realizowane pomiędzy jej członkami nie mają charakteru rynkowego. Podkreślić bowiem należy, że członkowie grupy kapitałowej są odrębnymi osobami prawnymi i jako odrębne podmioty prowadzą własną działalność. Nie można zatem zakładać a priori, że dokonywane między nimi transakcje były rekompensowaniem części kosztów trwałych.</p>

<p>XVII AmE 48/12 24.8.2012 r.</p> <p>po ponownym rozpoznaniu sprawy</p> <p>Decyzja Prezesa URE 10.7.2009 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej</p>	<p>Art. 7 ust. 1 PE Art. 8 ust. 1 PE</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ocena, czy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci, jest dokonywana przez przedsiębiorstwo po złożeniu przez podmiot tego wniosku wraz z wymaganymi dokumentami. 2. Brak warunków technicznych przyłączenia należy rozumieć, jako techniczną przeszkodę o charakterze trwałym, nie dającą się usunąć – pomimo podjęcia prób w tym celu – przynajmniej na etapie rozpatrywania wniosku o przyłączenie. 3. Przez odmowę zawarcia umowy o przyłączenie należy rozumieć zarówno odmowę wydania warunków przyłączenia, jak i sytuację, gdy warunki przyłączenia wraz z projektem umowy przyłączeniowej zostały wprowadzone przez przedsiębiorstwo energetyczne wydane, jednak podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci nie zgadza się na ich treść 4. Prezes URE posiada uprawnienie do rozstrzygania w drodze decyzji administracyjnej w sprawach spornych, w których konkretnemu żądaniu wnioskodawcy odpowiada publicznoprawny obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego, a zatem obowiązek wynikający z ustawowej normy prawnej o charakterze ius cogens. 5. Art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego umożliwia Prezesowi URE ukształtowanie w drodze decyzji administracyjnej warunki umowy jeszcze nie zawartej, wobec nie dojścia stron tej umowy do porozumienia. 6. Prawo energetyczne dotyczy ukształtowania treści umowy w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne kwestionuje istnienie obowiązku zawarcia umowy i na tej podstawie odmawia jej zawarcia, jak również w przypadku, gdy obowiązek zawarcia umowy nie jest kwestionowany, ale strony nie mogą uzgodnić treści przyszłej umowy. 7. Dopóki nie ma zgody co do wszystkich istotnych postanowień umowy, to nie może być mowy o obowiązku cywilnoprawnym. Jeśli jednak spór taki zostanie rozstrzygnięty przez Prezesa URE w trybie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego i zostaną przez to ustalone określone postanowienia umowy, wówczas dopiero uprawnionemu będą przysługiwały roszczenia cywilnoprawne. 8. Właściciel nieruchomości nie może zostać obciążony kosztem realizacji obowiązku nałożonego mocą ustawy na przedsiębiorstwo energetyczne.
<p>XVII AmE 82/12 22.1.2013 r.</p> <p>Ponowne orzeczenie po uchyleniu wyroku na mocy wyroku SA z dnia 26.4.2012 r., VI ACa 1500/11</p> <p>Decyzja Prezesa URE 29.1.2010 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Zawarcie umowy o przyłączenie farmy wiatrowej do sieci</p>	<p>Art. 7 ust. 1 PE Art. 8 ust. 1 PE</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. W świetle treści tego przepisu [art. 7 ust. 1 PE] publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie do sieci ciąży na przedsiębiorstwie energetycznym zajmującym się przesyłaniem lub dystrybucją paliw lub energii, zarówno wtedy, gdy z wnioskiem o wydanie warunków przyłączenia i zawarcie umowy o przyłączenie występuje odbiorca, a więc podmiot, który zamierza pobierać energię, jak i wtedy, gdy z wnioskiem takim występuje podmiot, który planuje prowadzić działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej i wprowadzaniu jej do systemu.

			<p>2. W kwestii istnienia obiektu Sąd Apelacyjny wyraził pogląd prawny, dokonując wykładni systemowej, że istnienie obiektu w chwili zawarcia umowy nie jest warunkiem niezbędnym do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci. Za taką interpretacją przemawia treść art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 3 pr. en, które nie zawierają wymogu fizycznego istnienia obiektu przyłączanego. Skoro więc w procesie przyłączania farmy wiatrowej zawarcie umowy nie jest etapem kończącym proces inwestycyjny a jego etapem początkowym to nie istnieje wymóg wybudowania obiektu przed zawarciem umowy.</p> <p>4. w rzeczywistych nakładach ponoszonych na realizację przyłączenia, o których mowa w art. 7 ust. 8 pkt 3 Prawa energetycznego, uwzględnia się jedynie nakłady ponoszone na budowę przyłącza, a nie na rozbudowę sieci elektroenergetycznej niezbędnej do przyłączenia</p> <p>5. (...) opłata za przyłączenie powinna być ustalana na podstawie rzeczywistych nakładów na budowę przyłącza, bez uwzględniania nakładów na rozbudowę sieci Przedsiębiorstwa energetycznego niezbędną dla przyłączenia</p>
<p>XVII AmE 85/12 15.1.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 14.7.2009 r.</p> <p>Uchylenie zaskarżonej decyzji</p>	Zawarcie umowy przyłączenia farmy wiatrowej do sieci	<p>Art. 7 ust. 1 PE Art. 8 ust. 1 PE</p>	<p>Jak wynika bowiem z przywołanego przez powoda wyroku w sprawie III SK 33/11, obowiązek rozbudowy sieci, o którym mowa w art. 4 i 9e ust. 3 pkt 3 i 4 PE nie ma związku z potrzebą przyłączenia nowych wytwórców lecz z utrzymaniem spójności i prawidłowego działania systemu elektroenergetycznego.</p> <p>Należy podkreślić, że całość kosztów utrzymania i eksploatacji sieci jest ponoszona przez odbiorców za pośrednictwem stawek taryfowych za zużytą energię elektryczną. Tym bardziej konieczne i uzasadnione jest prowadzenie analizy ekonomicznej inwestycji w celu ustalenia, że będzie służyć zaspokajaniu potrzeb odbiorców. Dopiero w takim przypadku możliwe będzie stwierdzenie, że istnieją ekonomiczne warunki przyłączenia. W przeciwnym razie przyłączenie powinno być realizowane na zasadach komercyjnych (art. 7 ust. 9 PE) na koszt i ryzyko ekonomiczne wytwórcy dążącego do przyłączenia jego obiektu do sieci elektroenergetycznej.</p> <p>W ocenie Sądu w przypadku, gdyby Prezes URE nie dopuścił się w prowadzonym postępowaniu administracyjnym powyższych naruszeń i prowadził działania mające na celu ustalenie, czy istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia, wzywaniu do udziału w postępowaniu innych wytwórców energii nie byłoby konieczne, wobec ustalenia, że nie zostały spełnione przesłanki ustawowe do istnienia obowiązku zawarcia przez powoda umowy przyłączeniowej.</p>

<p>XVII AmE 91/12 10.12.2012 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 27.11.2008 r.</p> <p>Oddalenie odwołania</p>	<p>Wymierzenie kary pieniężnej za niewywiązanie się z obowiązku zakupu oferowanej energii elektrycznej, określonego w art. 9a ust. 8 PE</p>	<p>Art. 9a ust. 8 PE Art. 56 ust. 6 PE</p>	<p>1. Uchylenie się od obowiązku zakupu energii „czerwonej” w istotny sposób wpływa negatywnie na rozwój przyjaznych środowisku źródeł wytwarzania energii. Negatywne skutki zachowania powódki będą odczuwalne w dłuższym okresie czasu, gdyż naturalną konsekwencją braku zbytu na tę energię, jest zmniejszone zainteresowanie inwestowaniem w tę dziedzinę.</p> <p>2. Wiążąca jest również ocena, że ustawodawca nie przewidział żadnych wyłączeń od obowiązku określonego w powyższym przepisie (art. 9a ust. 8 PE).</p> <p>3. Nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to nie mogą one być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym.</p>
<p>XVII AmE 2/13 19.4.2013 r.</p> <p>Decyzja Prezesa URE 19.12.2008 r.</p> <p>Ponowne orzeczenie po uchyleniu wyrokiem z dnia 3.12.2012 r., VI ACa 935/12</p> <p>Zmiana zaskarżonej decyzji</p>	<p>Nalożenie kary pieniężnej za naruszenie warunków udzielenia koncesji</p>	<p>Art. 56 ust. 1 pkt 12 PE</p>	<p>1. W sytuacji stwierdzenia naruszenia warunków koncesji, zgodnie z art. 56 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne, Prezes URE wymierza karę pieniężną. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu oraz przyjętą linią orzecznictwa, Prezes URE jest obowiązany, nie zaś uprawniony do nałożenia kary, nakładając zaś karę zgodnie z art. 6 w/w przepisu uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe.</p> <p>2. Z kolei fakt dotychczasowej niekaralności przez Prezesa URE nie może być poczytany za okoliczność łagodzącą, albowiem pozwany ma obowiązek postępowania zgodnie z przepisami i otrzymaną koncesją.</p> <p>3. W tej sytuacji za jednorazowe użycie na czas awarii nielegalizowanych urządzeń, aby utrzymać ciągłość sprzedaży, adekwatną do możliwości finansowych powoda jest w ocenie Sądu kara pieniężna w kwocie 20.000 zł. Spełnia ona swoją funkcję represyjną w wystarczającym stopniu w odniesieniu do możliwości finansowych powoda, a także funkcję prewencyjną mającą na celu wykazanie mu, że w przypadku awarii urządzeń na stacji benzynowej sprzedaż paliw powinna być wstrzymana do czasu usunięcia usterek.</p>

Tomasz Feliszewski, Marek Prętki, Anna Urbańczyk

Prawnicy kancelarii WKB Wierciński Kwieciński Baehr